القرآن الكريم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
او روانہ ترجمہ

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

سُوْرَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ احقاف په مکه کښې نازل شوې ده | شروع کوم په نوم د الله چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے | په دے کښې ۳۵ آيتونه او ۴ رکوع دي

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے۔

حٰمٓ ۝۱ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝۲

حٰمٓ | نازليدل | د کتاب | د الله د طرف نه | چه ډير غالب | حکمت والا دے

حٰمٓ۔ دا کتاب الله پاک رالیږلے دے چه غالب د حکمتونو خاوند دے

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ

نه دي پيدا کړي موږ | آسمانونه | او زمکه | او څه چه | د دے دواړو په مينځ کښې دي | مگر | په حق سره

او موږ آسمانونه او زمکه او د دے دواړو ترمينځه څيزونه په ډير حکمت سره او په يوه

وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ۝۳

او يو وخت | مقرر د پاره | او کوم خلق چه | منکران دي | له هغه څه نه | چه دوئ ترې نه ويرولے شول | مخ اړوونکي دي۔

ټاکلے نيټه پيدا کړي دي. او څوک چه کافران دي هغوئ چه د کوم څيز نه ويرولے شي (قرآن) د هغه څيز نه (په غفلت) مخ اړوونکي دي

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ مَاذَا

ووايه | آيا کتلي دي تاسو هغه څه | چه تاسو ئې عبادت کوئ | سيوا | د الله | وښايئ ماته | څه څيز

اړوي۔ (اے نبي!) ته ورته ووايه چه دا خو ووايئ چه تاسو د الله تعالیٰ نه بغير د نورو کومو څيزونو عبادت کوئ نو ماته وښايئ

خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۭ اِيْتُوْنِيْ

پيدا کړو دوي | له زمکے نه | يا د دوي | (څه) شراکت دے | په آسمانونو کښې | راوړئ ماته

چه هغوئ په زمکه کښې کوم څيز پيدا کړے دے يا هغوئ د آسمانونو (په جوړولو) کښې شريک دي۔ که چرے (د شرک

بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ

يو کتاب | وړاندې | له دے (قرآن) نه | يا څه روايت | علمي | که چرے يئ تاسو

په حق کښې) تاسو سره څه سابقه آسماني کتاب يا علمي آثار موجود وي نو ماته ئې راوړئ که تاسو

صٰدِقِيْنَ ۝۴ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ

رښتيا ويونکي | او څوک | زيات گمراه دے | له هغه چا نه | چه بلي دے | سيوا

رښتيني يئ۔ او د هغه چا نه به څوک زيات گمراه بل څوک وي چه د الله تعالیٰ نه سيوا

اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ

د الله نه | هغه څيز | چه جواب نه شي ورکولے | ده ته | تر ورځے | د قيامت | او دوي

د هغه څيزونو عبادت کوي چه تر قيامته پورے به ئے خبره و نه مني بلکه د بلنے (د

عَنْ دُعَآىِٕهِمْ غٰفِلُوْنَ ۝۵ وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً

د دوئ له بلنے نه | غافله دي | او هر کله چه جمع کړے شي | خلق | نو هغوئ به وي د دوئ | دښمنان

نعرو شورو) نه به ئے خبر هم نه شي؟ او کله وخت چه ټول خلق (د قيامت په ورځ) راغونډ کړے شي نو د معبودانو به دښمنان

وَكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۞٦ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا

اووی به دوی | له عبادت دَ دوی نه | انکارکوونکی | او هرکله چه | لوستلے شی | په دوی باندې | زمونږ آیتونه

ژ خیژی او دَ دوی دَ عبادت نه به (بیخی) منکر شی . او کله وخت چه دَ دوی په وړاندې زمونږ څرګند او واضحه آیتونه

بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا

واضحه | نو وائی | هغه خلق چه | انکار یې وکړو | دَ حق په باره کښې | هرکله چه هغه راغے دوی ته | چه دا خو

ولوستلے شی نو کافران خلق دَ دے ربښتینې خبرے په حقله وائی کومه چه ورته رارسیدلے ده چه دا خو

سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۞٧ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۗ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ

جادو دے | ښکاره | آیا دوی وائی | دا ئې دَ ځانه جوړ کړے دے | ووایه | که چرې ما دا دَ ځانه جوړ کړے وی

ښکاره جادو دے . آیا دوی وائی چه دهٔ (پیغمبر) دا کتاب دَ ځان نه جوړ کړے دے؟ ته ووایه چه که ما دا دَ ځانه جوړ کړے

فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا

نو تاسو اختیار نهٔ لرئ | زما (دَ بچ کولو) | دَ الله نه | دَ هیڅ څیز | هم دے | ښهٔ پوهه دے | په هغه خبرو

وی نو تاسو دَ الله تعالیٰ په معامله کښې زما هیڅ هم مدد نهٔ شئ کولے . تاسو چه دَ قرآن په حقله کومے خبرے جوړوئ

تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۗ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۗ وَهُوَ الْغَفُوْرُ

چه تاسو ئې جوړوئ | دَ دے په حقله | دے کافی دے دَ دے | ګواه | په مینځ زما او په مینځ ستاسو کښې | او دے | بخښونکے

په هغه ورته ښهٔ پوهه دے ، زما او ستاسو ترمینځهٔ ګواهئ له یوازے هغه کافی دے او هغه (الله) ډیر بخښونکے

الرَّحِيْمُ ۞٨ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا

مهربان دے | ووایه | نهٔ یم زهٔ | نوے راغلے | له پیغمبرانو نه | او زهٔ نهٔ پوهیږم | چه څهٔ به

زیات رحم کوونکے دے . (اے نبی!) ته ووایه چه زهٔ په رسولانو کښې څهٔ نا آشنا رسول خو نهٔ یم ، زهٔ خو په دے هم نهٔ

يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ۗ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا

کولے شی | ما سره | او نهٔ تاسو سره | پیروی نهٔ کوم زهٔ | مګر دَ هغه څهٔ | چه وحی ئې کولے شی | زما طرف ته | او نهٔ یم زهٔ

پوهیږم چه ما سره به څهٔ (سلوک) کیږی او تاسو سره څهٔ؟ زهٔ خو بس په هغه (حکم) پسے روان یم دَ کوم چه را ته وحی کیږی او زهٔ

اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۞٩ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَ

مګر ویرونکے | ښکاره | ووایه | آیا کتلی دی تاسو | که چرې دا (قرآن) وی | دَ الله دَ طرف نه | او

بس یو صفا صفا ویرونکے یم . اے نبی! ته ورته ووایه چه دا خو را ته وښایئ چه که دا قرآن دَ الله دَ طرف نه راغلے وی او

كَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى مِثْلِهٖ

تاسو انکار وکړو | په دے | او ګواهی ورکړه | یو ګواه | له بنی اسرائیلو نه | هم دَ دے په شان

بیا تاسو ترے نه منکران شوی یئ او دَ بنی اسرائیلو یو ګواه دَ دے په شان په یو کتاب ګواهی ورکړی او

فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۞١٠ ع ١

بیا دهٔ ایمان راوړو | او تاسو غرور وکړو | بیشکه الله | لارې نهٔ ښائی | ظالمانو خلقو ته

ایمان ئې راوړی او تاسو په خپل غرور کښې پاتے شئ (نو ستاسو انجام به څهٔ شی) الله تعالیٰ بے انصافه خلقو ته هدایت نهٔ کوی

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا

او وائي | هغه خلق | چه کفرئې وکړو | هغه خلقو ته | چه ایمان ئې راوړې دے | که چرې وے دا (دین) | بهتر | (نو)

او (دا) کافران دَ مسلمانانو په حقله وائي چه که دا (قرآن) څه ښه څيز وے نو دوئ

سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا

وړاندې وائې نه وو کړې دوئ په موږ باندې | دَ طرف ته | او هر کله چه لاره بيا نه مونده له دوئ | په قرآن | نو اوس به دوئ وائي | (چه) دا (خو)

به په موږ وړاندې ورځغلي شوي نه وو او هر کله چه دَ قرآن نه دوئ ته هدايت نصيب نه شو نو اوس به دا وائي چه

إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَٰذَا

دروغ دي | پخوانۍ | او وړاندې له دے نه | کتاب | دَ موسیٰ (وو) | پیشوا | او رحمت | او دا

دا پخوانۍ دروغ دي ۔ او دَ دے (قرآن) نه وړاندې دَ موسیٰؑ کتاب هم لار ښودونکے او رحمت وو او دا

كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ

کتاب دے | تصديق کوونکے | په عربۍ ژبه کښې | چه ووېروي | هغه خلق چه ظلم ئې وکړو | او د پاره دَ زيرې ورکولو

کتاب دَ هغه تصديق کوي په عربۍ ژبه کښې راغلے دے چه ظالمان خلق ووېروي او نيکانو خلقو ته

لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ

نيکانو ته | بیشکه | کوم خلقو چه ووئيل چه | زموږ رب | الله دے | بیا | قائم پاتے شول | پس نشته هيڅ وېره

زيرے ورکړي ۔ چا چه دا ووئيل چه زموږ رب الله دے بيا پرے ټينګ پاتے شول نو په هغوئ به نه څه

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ

په دوئ باندې | او نه به دوئ | غمژن وي | هم دا خلق دي | جنتيان | هميشه به وي

وېره راځي او نه به غمژن کيږي ۔ هم دغه جنتيان دي چه تل به پکښې مزے

فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ

په دے کښې | په بدله کښې | دَ هغه کارونو چه | دوي به کول ۔ | او حکم وکړو موږ | انسان ته

کوي ، دا جنت دَ هغه کارونو بدله ده چه هغوئ به کول ۔ او موږ انسان ته حکم ورکړے دے

بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ

خپل مور او پلار سره | دَ نيکۍ کولو | چه په خېټه کښې اوچت کړو دے | مور دَ ده | په تکليف سره | او وے زیږولو دے | په تکليف سره

چه مور پلار سره ښه سلوک ساته ۔ دَ ده مور دے په ډېر تکليف سره خېټه کښې ګرځولو او په ډېر تکليف سره ئې زیږولو

وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ

او دَ ده حمل | او له پیو نه خلاصول دَ ده | دېرش ۳۰ | مياشتے (دي) | تر دے چه | هر کله چه ورسيدو | خپلے ځوانۍ ته

او دَ ده دَ حمل زمانه دَ ئې نه خلاصيدل په دېرشو مياشتو کښې پوره شو ۔ هر کله چه دے خپلے پوره ځوانۍ ته ورسيدو

وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ

او ورسيدو دے | څلويښتو | کالو ته | نو ده ووئيل | اے زما ربه! | توفيق راکړه ما ته | چه زه شکر وکړم

او دَ څلويښتو کالو عمر ته ورسيدو ، نو ده ووئيل چه اے زما ربه! ما په دے خبره قائم پاتے کړے چه ستا دَ

نِعْمَتَكَ الَّتِیْٓ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ وَعَلٰی وَالِدَیَّ وَاَنْ اَعْمَلَ

ستا د نعمت | هغه چه | انعام کړے دے تا | په ما باندې | او زما په مور پلار باندې | او چه زۀ عمل وکړم

هغه نعمتونو شکریه ادا کړم چه ما له او زما مور پلار ته دې درکړي دي ۔ او دا چه زۀ د نیکئ

صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِیْ فِیْ ذُرِّیَّتِیْ ۚ اِنِّیْ تُبْتُ

نیک | چه راضی شې ته په هغې | او صلاحیت پیدا کړه | ما د پاره | زما په اولاد کښې | بیشکه ما | توبه وکړه

کارونه کوم چه ته پرے رضا شې او زما اولاد زما په حقله سم صالح (نیک) کړے ! زۀ تا ته توبه وُباسم

اِلَیْكَ وَاِنِّیْ مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ

ستا طرف ته | او بیشکه زۀ | له مسلمانانو نه یم | هم دا هغه خلق دي | چه قبلوو مونږ له دوی نه

او ستا په فرمان منونکو (بندګانو) کښې شامل یم ۔ دا هغه کسان دي چه مونږ به د دوئ ښه ښه

اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَیِّاٰتِهِمْ فِیْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ؕ

هغه نیک عمل | کوم چه | دوی وکړو | او مونږ معاف کوو | د دوئ ګناهونه | په جنتیانو کښې (به وي)

عملونه قبول کړو ، او ګناهونه به ورته معاف کړو په جنتیانو کښې به شامل شي

وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِیْ كَانُوْا یُوْعَدُوْنَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِیْ قَالَ

رښتینې وعده (ده) | کومه چه | دوی سره کولے شي | او هغه څوک چه | وے وئیل

دا (د الله تعالٰی) رښتینې وعده ده چه دوی سره (په دنیا کښې) کولے شي ۔ او هغه کس چه مور پلار ته

لِوَالِدَیْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدٰنِنِیْٓ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ

خپل مور پلار ته | افسوس دے په تاسو | آیا وعده راکوئ تاسو ما ته | چه زۀ به دوباره راویستلے شم | حالانکه تیر شوی دي

وو ئیل چه افسوس دے په تاسو، آیا تاسو ما ویروئ چه زۀ به (قبر نه دوباره) راپاڅولے شم او له ما نه وړاندې

الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِیْ ۚ وَهُمَا یَسْتَغِیْثٰنِ اللّٰهَ وَیْلَكَ اٰمِنْ ۖ

امتونه | له ما نه وړاندې | او دا دواړه | فریاد کوي | الله ته | افسوس تباهي دې وشه | ایمان راوړه

ډیر قومونه تیر شوی دي او د هغۀ مور پلار الله ته فریاد کوي (او خپل ځوئ ته وائي) چه اے بدبخته! ایمان راوړه!

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَیَقُوْلُ مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿١٧﴾

بیشکه | وعده د الله | رښتینې ده | پس وائي دے | نه دي دا | مګر | قصے | د پخوانو خلقو

بیشکه د الله تعالٰی وعده رښتینې ده نو هغه (په جواب کښې) وائي چه دا د پخوانو خلقو قصے دي ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ حَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ فِیْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

هم دا هغه خلق دي | چه ثابته شوه | په دوی باندې | وعده د (عذاب) | په امتونو کښې | چه تیر شوی دي

دا هغه خلق دي چه د دوئ په حقله د الله تعالٰی وینا پوره شوه ۔ د هغه کسانو سره چه د دوئ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِیْنَ ﴿١٨﴾

له دوی نه وړاندې | له پیریانو | او انسانانو نه | بیشکه دوی وو | نقصان مونده ونکي

نه پخوا تیر شوي دي که پیریان دي او که بنیادم دي ، دغه ټول خلق تاوانیان پاتے شول ۔

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ

او هر یو د پاره | درجې دی | په سبب د هغه عملونو | چه دوئ به کول | چه الله پوره بدله ورکړی دوئ ته | دَ دوی دَ عملونو

او هر چا ته به دَ خپل خپل عمل په مطابق (جدا جدا) مرتبې ورکولے شي، داځکه چه دَ خپلو خپلو عملونو جزا ورته پوره ورکړی

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ

او په دوئ به هیڅ ظلم نه کیږی | او په کومه ورځ چه | پیش کړے شي | هغه خلق چه | کافران دی | په اور

او په هغوئ به هیڅ ظلم نه کیږی. او په کومه ورځ چه کافران (دَ دوزخ) اور ته ور مخامخ کړے شي

اَذْهَبْتُمْ طَيِّبٰتِكُمْ فِىْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ

تاسو ختم کړل | خپل دَ مزو څیزونه | دَ دُنیا په خپل ژوند کښے | او فائده واخستله تاسو | په هغې

چه تاسو خو خپل (خوندونه) لذتونه په دُنیا کښے حاصل کړل او بے مزے مو پورے ؤکړے

فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ

پس نن ورځ به | تاسو ته درکولے شي | عذاب | دَ ذلّت | ځکه چه | تاسو به تکبّر کولو

نو نن به درته دَ ذلّت سزا درکولے شي ځکه چه تاسو په دُنیا کښے بے ځایه

فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَاذْكُرْ

ع ٢

په زمکه کښے | په ناحقه | او په دے وجه | چه تاسو به نافرمانی کوله | او یاد کړه

غرور کولو. او نافرمانۍ مو کولے. او (اے نبی!) ته دوئ ته دَ

اَخَا عَادٍ ؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

ورور | قوم دَ عاد | هر کله چه ده ؤویرولو | خپل قوم | په (والا ئ دَ) احقاف کښے | او تیر شوی دی | ویرونکی

عادیانو دَ ورور (هودؑ) ذکر وکړه چه هغه خپل قوم چه په شګلو ټیلو علاقه کښے ؤسیدلو (دَ عذاب) ؤویرولو او دَ هغهٔ نه وړاندې

مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖۤ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّىْۤ

وړاندې له ده نه | او وروستو له ده نه | چه عبادت مهٔ کوئ (دچا) | سیوا دَ الله نه | بیشکه زهٔ

او وروستو نور هم ډیر ویرونکی تیر شوی ؤو (وئیل ئے) چه تاسو بے دَ الله نه دَ بل هیچا عبادت مهٔ کوئ، ما سره ویره

اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا

ویریږم | په تاسو | له عذاب نه | دَ ورځے لوئے | دوی ووئیل | آیا ته راغلے یے موږ ته

ده چه په تاسو به دَ یوے لوئے (سختے) ورځے عذاب راشي. هغوئ ورته ووئیل چه آیا ته ځکه راغلے یے

لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَاۤ

چه ته واړوے موږ | زموږ له معبودانو نه | پس راوله په موږ | هغه (عذاب) | چه وعده ئے کوے ته موږ سره

چه موږ دَ خپلو معبودانو نه واړوے؟ ، پس ته چه دَ کوم عذاب نه موږ ویروے هغه راوله

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ

که چیرے یے ته | له رښتیا ویونکو نه | ده ووئیل | چه علم خو | دَ الله سره دے | او زهٔ رسوم تاسو ته

که ته رښتینے یے. (هودؑ) ووئیل چه دَ دے علم خو الله تعالیٰ ته دے، او زهٔ خو تاسو ته هغه پیغام

مَآ أُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا

هغه څه چه زه ورسره لیږل شوی یم | او لیکن زه | وینم تاسو | چه (تاسو) یو جاهل قوم یئ | بیا هر کله چه

(قدر) درزسوم دکوم دپاره چه زه رالیږلے شوے یم لیکن زه دا وینم چه تاسو د جهالت خبرے کوئی، بیا هر کله چه

رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ

ولیدلو دوی هغه | چه یو وریځ | راتلونکے دلا | میدانونو د دوی ته | نو دوی وویل | دا وریځ ده

هغوئی ولیدل چه یوه وریځ د هغوئی د علاقے طرف ته راروانه ده نو دا ئے ووئیل چه دا خو وریځ ده چه

مُّمْطِرُنَا ۭ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ۭ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ

وریدونکے په مونږ | بلکه | دا هم هغه ده | چه په تلوار ئی غوښتلو تاسو هغه | باد دے | چه په هغه کښے | عذاب دے

دا بانی په وو ریږی. نه بلکه دا خو هغه څیز دے د کوم دپاره چه تلوار کولو تاسو (دا هغه) سیلئ ده په کوم کښے چه دردناک

اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۢ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى

دردناک | برباد وی | هر یو څیز | په حکم | د خپل رب | پس شول دوئی | چه نه ښولیدے

عذاب دے، چه هر یو څیز به د خپل رب په حکم سره تباه کړی نو هغوئی داسے (تباه) شول چه د کورونو

اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ

سیوا د دوئی د کورونو نه | دغه شان | مونږ سزا ورکوو | مجرمانو خلقوته | او مونږ قدرت ورکړے وو دوی ته

نه بغیر نور هیڅ (نخښه) ئے لیدلے نه شوه مونږ مجرمانو له هم دغسے سزا ورکوو. او مونږ هغوئی له دومره زورواو

فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا

په هغه څه چه مونږ قدرت نه دے درکړے تاسو | په هغے کښے | او ورکړی وو مونږ | دوی ته | غوږونه | او سترګے

قدرت ورکړے وو چه تاسو له مو ورکړے نه دے او هغوئی له مو غوږونه او سترګے او زړونه

وَّاَفْـــِٕدَةً ڮ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ

او زړونه | پس نه خو | په کار راغلل | د دوی | غوږونه د دوئی | او نه | سترګے د دوئی | او نه

ورکړی وو خو نه ئے ورله غوږونو څه کار ورکړو او نه سترګو او نه

اَفْـــِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ

زړونه د دوئی | هیڅ هم | هر کله چه | دوئی انکار کولو | د آیتونو د الله | او راګیر ول

زړونو (فائده ورکړه). ځکه چه د الله تعالیٰ د آیتونو برخلاف په ضد ولاړ ؤ او په کوم

بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾ ع وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ

دوئی له هغه څه | چه هغے پورے به دوی | توقے کولے | او بیشکه هلاک کړل مونږ | چه | چاپیره ستاسو ګی

(عذاب) پورے چه ئے ټوقے کولے هغه ترے نه راتاؤ شو. او مونږ تاسو نه ګیر چاپیره نور کلی هم

مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا

کلی | او اړولے راړولے مونږه | نخښے | دپاره د دے چه دوی | واپس راوګرځی | پس ولے

تباه کړی دی او څلے نخښے مو ورته بیا بیا ښودلی دی دپاره د دے چه هغوئی راوګرځی. نو هغه کسانو

نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا

مدد ورنکړو دوی ته | هغه کسانو چه | نیولی وُو دوی | سیوا | دَ الله نه | (دَ دوی) دَ قرب حاصلولو دَپاره

ورسره ولې امداد وُنهٔ کړو کوم چه هغوی اَلله تعالیٰ دَ نزدیکت حاصلولو دَپاره دَ دهٔ نه سیوا معبودان

آلِهَةً ۖ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ ۚ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

معبودان | بلکه | هغوی ورک شول | له دوی نه | او دا ؤو | دَ دوی دروغ | او څهٔ چه | دوی دروغ جوړول .

جوړکړی وو بلکه هغه دَ دوی نه ورک شول . او دغه خو بولے دَ دغے خلقو چلے تراټلے او څه جوړے کړے خبرے وے .

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا

او هر کله چه موږ راواړوله | ستا طرف ته | یوه ډله | له پیریانو نه | چه آوریدلو به دوی | قرآن | پس هر کله چه

او هغه وخت را یاد کړه چه موږ ستا طرف ته دَ پیریانو یو ټولګے راواړولو چه قرآن ته ئے غوږونه وُنیول ، بیا چه هغوی

حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا ۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا

دوی حاضر شول قرآن ته | نو دوی ووئیل | چپ شئ | پس هر کله چه | پوره کړے شو (لوستل) | نو دوی واپس شول

قرآن ته راغلل نو دائے ووئیل چه چپ شئ (واورئ) بیا چه (تلاوت) پوره شو نو هغوی خپل

إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ

خپل قوم طرف ته | دَ ویرولو دَپاره | دوی ووئیل | اے زمونږ قومه! | بیشکه موږ واوریدو | یو کتاب | چه نازل شوے دے

قوم ته دَ ویرولو په غرض پسته لاړل . هغوی ووئیل چه اے زمونږه قومه ! موږ یو کتاب آوریدلے دے چه دَ موسیٰ

مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ

پس | له موسیٰ نه | تصدیق کوونکے دے | دَ هغه څهٔ | چه وړاندې له دهٔ نه وو | لاره ښائی | حق دین طرف ته

(دَ تورات) نه پس نازل کړے شوے دے چه له ځان نه دَ وړاندې یو (کتابونو) تصدیق کوی او دَ حقو خبرو او دَ

وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا

او طرف دَ لارے | سمے ته | اے زمونږه قومه! | قبول کړئ (خبره) | دَ دعوت ورکوونکی دَ الله | او ایمان راوړئ

سمے لارے هدایت کوی . اے زمونږ قومه ! دَ الله طرف ته دَ بلونکی (نبی) خبره وُمنئ او ایمان پرے

بِهِ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

په دهٔ | الله به وُبخښی | تاسو دَپاره | ستاسو ګناهونه | او بچ به کړی تاسو | له عذاب | دردناک نه

راوړئ . الله تعالیٰ به در ته ګناهونه وُبخښی او دَ دردناک عذاب نه به مو په امان وُساتی

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ

او څوک چه | قبوله نهٔ کړی (خبره) | دَ بلونکی | دَ الله | پس نهٔ دے | دے عاجزه کوونکے | په زمکه کښے

او چا چه دَ الله طرف ته دَ بلونکی (پیغمبر) خبره وُنهٔ منله نو هغه دَ زمکے په مخ الله تعالیٰ عاجزه کولے نهٔ شی

وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا

او نشته دهٔ دَپاره | دَ دهٔ نه سیوا | څوک مددګار | هم داخلق دی | په ښکاره ګمراهئ کښے | آیا دوی نهٔ دی کتلی

او نهٔ به ئے دَ الله تعالیٰ نه سیوا څوک بل مددګار پیدا شی ، هم دغه خلق په ښکاره ګمراهئ کښے پراته دی ، آیا دوی دا خبره نهٔ ګوری

أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ

چه بېشکه الله | چا چه | پېدا کړل | آسمانونه | او ځمکه | او ستړی نه شو | د دوی په پېدا کولو

چه الله تعالیٰ هغه ذات دے چه آسمانونه او ځمکه ئے پېدا کړی دی او د دے په پېدا کولو ستړے شوے نه دے

بِقٰدِرٍ عَلٰى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ۚ بَلٰى إِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

دے قادر دے | په دے چه | ژوندی کړی | مړی | ولے نه! | بېشکه دے | په هر څیز باندې

هغه په دے هم قدرت لری چه مړی راژوندی کړی ولے نه! هغه خو په هر څۀ باندې پوره قدرت

قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۗ

قادر دے | او په کومه ورځ چه به | پېش کړے شی | هغه خلق چه | کافران دی | په اور

لری. او په کومه ورځ چه کافران (د دوزخ) اور ته وړاندې کړے شی،

أَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۖ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا ۚ قَالَ

آیا نه دے دا (وعده) | حقه | دوی به وائی | ولے نه | قسم دے په رب زمونږ | دے به فرمائی

چه (وائی کنه!) دا حقیقت دے کنه؟ وائی به چه ولے نه قسم دے زمونږ په خپل رب (چه دا برحق دے) نو الله تعالیٰ به

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ

پس وڅکئ | (دا) عذاب | په بدله د هغے | (چه) تاسو به انکار کولو | پس ته صبر کوه | لکه چه | صبر کړے وو

وفرمائی چه د خپل کفر په وجه دا عذاب وڅکئ. نو (اے پیغمبره!) ته صبر کوه لکه نورو لوړ

أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ

د لوړ همت | پیغمبرانو | او تلوار مه کوه | د دوی د پاره | ګویا چه دوی | په کومه ورځ

همت خاوندانو پیغمبرانو چه به صبر کولو او د دوی په حقله تلوار مه کوه. دوی چه په کومه ورځ په خپله

يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ۚ

ووینی | هغه (عذاب) | چه دوی سره ئے وعده کولے شی | دوی نه وو پاتے شوی | مګر | یو ساعت | د ورځے

نامه تا کلے عذاب ووینی نو بالکل داسے به ورته ښکاری لکه چه (په دنیا کښے) په ورځ کښے یو ساعت قدرله پاتے شوی وی

بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾

(دا خو) رسول دی | نو آیا | (څوک بل به) هلاکولے شی | سیوا | د نافرمانه خلقو نه؟

د دے پیغام رسول (تا کار دے) اوس به هم هغه هلاکولے شی چه نافرمانه دی.

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مَدَنِيَّةٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ | وَثَلٰثُونَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوعَاتٍ

سورۀ محمد په مدینه کښے نازل شوه | شروع کوم په نامه د الله چه ډېر مهربان ډېر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ٣٨ آیتونه او ۴ رکوع دی

د الله تعالیٰ په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډېر زیات رحم خاوند دے

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾

کومو خلقو چه | انکار وکړو | او منع ئے کړل (خلق) | د الله د لارے نه | (الله) ضائع کړل | عملونه د هغوی

څوک چه کافران وو او (خلق ئے) د الله تعالیٰ د لارے نه منع کړل نو الله تعالیٰ د هغوی عملونه برباد کړل

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ

او کوم خلق چه | ایمان راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک | او ایمان ئے راوړو | په هغه څه چه نازل شوی دی

او چا چه ایمان راوړو او د نیکۍ کارونه ئے وکړل او په هغه (کتاب) ئے ایمان راوړو چه په محمد باندې

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ

په محمد باندې | او هم دا حق دے | د دوی د رب له طرفه | الله به لرے کړی | له دوی نه | د دوی بدیانې

نازل شوے دے او هغه د دوی د رب د طرف نه حق دے نو الله تعالی به ورله ګناهونه معاف کړی

وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝٢ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ

او سم به کړی | د دوی حال | دا ځکه چه | کوم خلق | منکران دی | هغوی پیروی وکړه | د باطلو

او د هغوی حالت به سم وساتی. دا ځکه چه کافران خو په غلطه لاره لاړل.

وَاَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَذٰلِكَ

او دا چه | کوم خلقو | ایمان راوړو | هغوی پیروی وکړه | د حق | د خپل رب له طرف نه | د غه شان

او د ایمان خاوندانو د خپل رب د طرف نه راغلے حقه لاره غوره کړه.

يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ۝٣ فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

بیانوی | الله | خلقو د پاره | مثالونه د دوی | بیا هر کله چه | مقابله شئ | د هغو خلقو سره | چه کافران دی

الله تعالی په دے شان خلقو ته د هغوی حالتونه بیانوی ، نو هر کله چه کافرانو سره مو مقابله راشی

فَضَرْبَ الرِّقَابِ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ

نو وهئ | (د هغوی) څټونه | تر دے چه | هر کله | د دوی ډیرے وینے تو ئے کړئ | نو مضبوط کړئ (د دوی) قید

نو څټونه ترے نه پریکوئ تر دے چه هغوی په ښه شان سره ووژنئ نو (باق) په ښه شان سره قید کړئ

فَاِمَّا مَنًّاۢ بَعْدُ وَاِمَّا فِدَآءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ

بیا یا (خو) احسان وکړئ | پس له هغه نه | او یا تاوان (واخلئ) | تر دے چه | کیږدی | جنګ

نو بیا یا خو ورسره احسان وکړئ یا ترے نه عوض واخلئ ، تر دے چه جنګ (کوونکی) خپله وسله کوزه

اَوْزَارَهَا ۛ ذٰلِكَ ؕ وَلَوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ

وسلے خپلے | هم دا دے (حکم) | او که چرے | الله غوښتلے | نو ضرور به ئے انتقام اخستے وو | له دوی نه | او لیکن

کړی دا حکم هم دغه دے ، او که د الله تعالی خوښه وے نو د دوی نه به ئے (پخپله) بدل اخستے وو خو دا (حکم

لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ

چه ئے وازمائی | ځینې له تاسو نه | په ځینو | او کوم خلق چه | ووژلی شول | په لاره د الله کښے | پس هیڅ کله

ئے) ځکه (در کړو) چه د یو بل په ذریعه ستاسو ازمیښت وکړی او څوک چه د الله تعالی په لاره کښے ووژلے شی نو الله تعالی د

يُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝٤ سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٥ وَيُدْخِلُهُمُ

الله ضائع نه کړی | عملونه د دوی | لاره به ورښائی دوی ته | او درست به کړی | حال د دوی | او داخل به کړی دوی

هغوی عملونه هیڅکله نه ضائع کوی الله تعالی به هغوی ته هدایت وکړی او د هغوی حالت به درست ساتی او هغوی به جنت ته

الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَنْصُرُوا

جنت ته | چه دهٔ ښودلے دے دا | دوئ ته | اے ایمان والو! | که چرے مدد وکړئ تاسو

داخلوی چه ورته یې دے ښندهٔ په ګوته کړی اے مؤمنانو! که چرے تاسو د الله تعالیٰ (د دین) مدد وکړئ

اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ

د الله | دے به مدد وکړی ستاسو | او ثابت به کړی | قدمونه ستاسو | او هغه خلق چه | کفر ئے وکړو | نو تباهی ده | دوئ د پاره

نو هغه به ستاسو مدد وکړی او ستاسو پښې به ټینګے ساتی. او څوک چه کافران دی نو هغوئ له بربادی مقرره

وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

او ورک ضائع کړل | د دوئ عملونه | دا | ځکه چه دوئ ناخوښه کړو | هغه څیز | چه نازل کړو الله

ده او الله تعالیٰ د هغوئ عملونه برباد کړل. دا په دے وجه چه څهٔ الله تعالیٰ نازل کړل هغه دوئ ناخوښه کړل نو

فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ

نو ورک ضائع کړل | د دوئ عملونه | آیا دوئ نه دی ګرځیدلی | په زمکه کښے | چه دوئ وګوری | چه څنګه

الله تعالیٰ د هغوئ عملونه ضائع کړل آیا دا خلق د زمکے په مخ ګرځیدلی نه دی چه دا ئے کتلے وے چه د دوئ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۫ وَلِلْكٰفِرِيْنَ

شو | انجام | د هغو خلقو | چه له دوئ نه وړاندے وو | تباهی راوستله | الله | په دوئ باندے | او کافرانو د پاره

نه د پخوانو خلقو انجام څنګه شو؟ الله تعالیٰ هغوئ هلاک کړل او دے کافرانو سره

اَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَنَّ الْكٰفِرِيْنَ

هم دا (سزاګانے) دی | دا | ځکه چه الله | کارساز دے | د هغه خلقو | چه ایمان ئے راوړو | او دا چه | کافران (چه دی)

هم د غسے معامله کیدونکے ده. دا ځکه چه الله تعالیٰ د مؤمنانو ملګرے دے او د کافرو هیڅوک

لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ع ١١ ٥

څوک کارساز نشته د دوی | بیشکه | الله به | داخل کړی | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل نیک

ملګرے نشته. بیشکه الله تعالیٰ به د ایمان او د نیک عمل خاوندان دا سے باغونو

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَمَتَّعُوْنَ

په باغونو کښے | بهیږی به | لاندے د هغے نه | نهرونه | او کوم خلق چه | کافران دی | دوئ فائده اخلی

ته ورننباسی چه د هغے لاندے به ولے بهیږی. او کافران خلق (په دنیا کښې) څهٔ فائده اخلی

وَيَاْكُلُوْنَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ

او دوئ خوری | څنګه چه | خوری | څاروی | او هم دوزخ | ټیکاو ئے ځای ده | دوئ د پاره | او ډیر

او دا سے خوراک (څښاک) کوی څنګه چه څاروی خوری (څښی) او (د دوزخ) اور ئے ټیکاو ځای ده او دا سے ډیر

مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِيْٓ اَخْرَجَتْكَ ۚ

کلی | چه هغه | زیات وو په طاقت کښے | ستا د کلی نه | کوم چه | ته ئے ایستلے یې

کلی وو چه ستاسو د دغے کلی نه په زور کښے سیوا وو د کوم خلقو نه چه خلقو ته را ایستلے یې.

أَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑬ أَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ

هلاک کړل موږ دوی | پس نشته هیڅوک مدد ورکوونکے | دَ دوئ | آیا څوک چه | وی | په واضحه دلیل

موږ هغوئ هلاک کړل نو هیڅوک مددګار ئے پیدا نۀ شو. نو آیا څوک چه دَ خپل رب له طرف نه په ښکاره لاره

مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوْٓا

دَ خپل رب له طرف نه | په شان دَ هغه چا کے؟ | چه ښائسته کړے شوی کړے دے ده ته | دَ دهٔ بد عملونه | او دوئ پیروی وکړه

ولاړ وی هغوئ دَ داسے خلقو سره برابریدے شی چه خپله بد عملی ورته ښائسته ښکاری او په خپلو نفساني

أَهْوَآءَهُمْ ⑭ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۖ فِيْهَآ

دَ خپلو خواهشاتو | حال | دَ هغه جنت | دَ کوم چه | وعده کولے شی | پرهیزګارانو سره | (داسے) چه په دے کښے به وی

خواهشونو پسے روان دی دَ کوم جنت چه پرهیزګارو سره لوظ شوے دے هغه داسے جنت دے

أَنْهٰرٌ مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَأَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهٗ ۚ وَأَنْهٰرٌ

نهرونه | دَ داسے اوبو | چه خرابیدونکی نۀ وی | او نهرونه | دَ پیو | چه نۀ به وی بدل شوی | خوند دَ هغے | او نهرونه دی

چه دَ (تازه) اوبو نهرونه پکښے بهیږی چه هیچرے نۀ سخاکیږی او دَ داسے شودو ولے چه خوند ئے بو پوتے نۀ بدلیږی او دَ شرابو

مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَأَنْهٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ

له شرابو نه | خوند ورکوونکی | څښونکو ته | او نهرونه دی | له شهدو صاف کړے شوو نه | او دوئ دَ پاره

دَ پاره دَ خوند ناکو شرابو ولے. او دَ داسے شهدو نهرونه چه بالکل صفا به وی. او هلته به ورله

فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ

هلته | هر قسم | میوے به وی | او بخښنه | دَ خپل رب له طرف نه | (آیا دوی) په شان دَ هغه چا دی

دَ هر قسم میوے حاضرے وی او دَ خپل رب دَ طرف نه به ورته بخښنه وی. نو آیا داسے خلق دَ هغه

هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوْا مَآءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ ⑮

چه همیشه به وی | په اور کښے | او څښولے به شی په دوی | اوبهٔ | یشنیدلے | چه ټکړے به کړی | کولمے دَ دوی

چا په شان کیدے شی چه تل به په اور کښے پراته وی او ایشیدلے اوبهٔ به پرے څښولے شی چه کولمے به ورله ټوټے (ټکټه) وغورزوی

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ حَتّٰىٓ إِذَا خَرَجُوْا مِنْ عِنْدِكَ

او څۀ له دوی نه | هغه دی | چه آوری | ستا خبره | ترڅو چه | هر کله بهرته اُوځی | له نزد ستا نه

او څۀ خلق داسے دی چه تا ته ئے غوږ نیولے وی خو چه ستا دَ مجلس نه بهر اُوځی،

قَالُوْا لِلَّذِيْنَ أُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۚ أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ

نو وائی | هغه کسانو ته | کوم ته چه ورکړے شوے دے | علم | چه څۀ وویل پیغمبر | اوس اوس | هم داهغه خلق دی | چه مهر لګولے دے

نو دَ علم دَ خاوندانو نه تپوس نه کوی چه دا اوس ئے څۀ وویل داهغه کسان دی چه الله ورله په زړونو

اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَاتَّبَعُوْٓا أَهْوَآءَهُمْ ⑯ وَالَّذِيْنَ اهْتَدَوْا

الله | دَ دوئ په زړونو باندے | او دوئ پیروی وکړه | دَ خپلو خواهشاتو | او هغه کسان چه | لاره ئے موندلے ده

باندے مهرونه لګولی دی، او په خپلو خواهشونو پسے روان دی او څوک چه په سمه لاره روان دی

زَادَهُمْ هُدًى وَّاٰتٰىهُمْ تَقْوٰىهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا

زیات کړو الله دوی ته | هدایت | او ورکړه دوی ته | د دوی پرهیزګاري | پس دوی انتظار نه کوي | سیوا

نو الله هغوی ته نور زیات هدایت کوي او د پرهیزګارۍ (نور نور) توفیق ورکوي ، نو دا خلق پس د قیامت انتظار

السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ

د قیامت نه | چه هغه په دوی راشي | ناګهانه | نو راغلې دي | د دې نخښې | پس کوم ځائے به وي | دوی د پاره

کښې ناست دي چه ناګهانه پرے راشي نو د هغې نخښې خو رابښکاره شوے دي او څهٔ وخت چه هغه په خپله

اِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ

هر کله چه (قیامت) راشي په دوی | نصیحت | پس یقین وکړه | چه نشته هیڅ معبود | سیوا | د الله نه | او معافي وغواړه ته

ورته مخکښې ته راشي نو بیا به د پوهے وخت چرته وي . نو (اے نبي!) ته یقین ساته چه د الله نه سیوا بل معبود نشته او د خپلې خطائي

لِذَنْۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ

د خپلې ګناه | او د پاره د مؤمنانو سړو | او د مؤمنانو ښځو | او الله | پیژني | ستاسو د ګرځیدلو ځائے

په حقله معافي غواړه او د مؤمنانو سړو او د مؤمنانو ښځو د پاره هم او الله تعالیٰ ته ستاسو د ګرځیدلو ځائے او د استوګنې ځایونه

وَمَثْوٰىكُمْ ﴿١٩﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ فَاِذَآ

او د استوګنې ځائے | او وائي | هغه خلق چه | ایمان ئې راوړو | ولے نازل نه شو | یو سورت | پس هر کله چه

ټول ښه معلوم دي . او د ایمان والا وائي چه (د جهاد په حقله) یو نوے سورت ولے نازل نه شو ؟ بیا هر کله چه

اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَّذُكِرَ فِيْهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ الَّذِيْنَ

نازل کړے شو | یو سورت | محکم | او ذکر وشو | په هغې کښې | د جنګ | نو ویني ته | هغه خلق چه

داسے سورت رانازل شي ، چه په هغې کښې د جهاد ذکر وي نو ته هغه خلقو ته ګورے

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ

په زړونو د دوی کښې | بیماري ده | دوی ګوري | ستا طرف ته | لکه چه ګوري | هغه کس چه بے هوشي راغلې وي | په هغه

د کوم په زړه نو کښې چه (د نفاق) بیماري ده هغوی ستا طرف ته د هغه چا په شان ګوري په چا چه د مرګ بے هوشي

مِنَ الْمَوْتِ ۗ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَّقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ ۚ فَاِذَا عَزَمَ

د مرګ | پس تباهي ده دوی د پاره | حکم منل | او خبره | نیکه کول (لازم دي) | بیا هر کله چه | اراده وکړه شي

خوره وي ، پس هغوی د پاره هلاکت دے فرمانبرداري کول پکار دي او ښه خبره کول پکار دي خو چه (د جهاد) فیصله

الْاَمْرُ ۚ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ

د کار | پس که چرے | دوی رښتینی شول | الله سره | نو بهتره ده | دوی د پاره | پس آیا | تاسو نه دا امید دے

وشوه نو که دغه وخت هم دوی د الله تعالیٰ سره رښتیني وي نو ورله به ډیره ښهٔ وه بیا له تاسو نه دا هم توقع ده

اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ

که چرے تاسو مخ واړوئ | نو فساد به وکړئ | په زمکه کښې | او پرے به کړئ | خپلې رشتې | هم دا چله

که چرے تاسو (د جهاد او ایمان نه) مخ واړوئ چه د زمکے په مخ فساد خور کړئ او د خپلو تعلقات ختم کړئ ، دغه خو هغه

الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ

هغه خلق دي | چه لعنت وکړو په دوي | الله | پس کاڼه ئې کړل دوي | او ړانده ئې کړلے | سترګے د دوي | نو آيا دوي غور نه کوي

کسان دي چه الله تعالیٰ پرې لعنتونه ورولي دي نو کاڼه کړي ئې دي او سترګے ئې ورله ړندے کړي دي. نو آيا دوي په قرآن مجيد کښے

الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا

په قرآن کښے | يا په زړونو باندې | د دوي تالے پرتے دي | بيشکه کوم خلق چه | اوښته ګرځيدل

فکر نه کوي يا د دوي په زړونو باندې تالے لګيدلے دي؟ بيشکه هغه خلق چه د هدايت

عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ

په شا ګانو خپلو | پس له دے نه | چه ښکاره شوه | دوي ته | لاره د هدايت | شيطان

د ښکاره کيدو نه پس هم مرتد شول، شيطان د دوي (عملونه)

سَوَّلَ لَهُمْ ۭ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ

(دا کار) ښائسته کړو | دوي ته | او مهلت ئې ورکړو دوي ته | دا | ځکه چه دوي به | ووئيل | هغه خلقو ته

د دوي په نظر کښے ښائسته کړل او دوي له ئې اوږده اُميدونه ورکړل، دا په دے وجه چه دوي هغو خلقو ته کوم چه

كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ

چه ناخوښه ئې کړل | هغه څه چه نازل کړل | الله | چه ډير زر به مونږ ستاسو خبره ومنو | په ځنے | کار کښے

د الله تعالیٰ د نازل کړي کتاب نه بيزاره دي، داوئيل چه مونږ به ستاسو ځنے خبرے ومنو.

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ

او الله | پوهيږي | د دوي په پټو خبرو | پس څه حال به وي | هر کله چه د دوي روح قبض کوي | فرښتے

او الله تعالیٰ د دوي په پټو خبرو ښه پوهه دے. نو هغه وخت به د دوي څه حال وي چه فرښتے به ترے روحونه اخلی

يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ

چه وهي به | مخونه د دوي | او شاګانے د دوي | دا | په دے وجه چه دوي | پيروي ئې وکړه | د هغه خيز

او مخونه او شاګانے به ورله وهي. دا ځکه چه دوي په هغه لاره لاړل چه الله تعالیٰ

اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

چه ناراضه ئې کړو | الله | او دوي ناخوښه کړه | د هغه رضامندي | نو هغه برباد کړل | د دوي عملونه

پرے ناراضه شو، او د هغه د رضا (د کارونو) نه بيزاره شول نو الله تعالیٰ د دوي عملونه برباد کړل.

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

آيا | خيال وکړو | هغه کسانو چه | په زړونو د هغوي کښے | بيماري ده | چه هيڅ کله به ښکاره نه کړي | الله | کينے د دوي

آيا د چا په زړونو کښے چه مرض پروت دے هغوي داګمان کوي چه الله به هيڅ کله د هغوي دښمنئ نه دا برسيره کوي؟

وَلَوْ نَشَاۗءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۭ

او که چيرے غوښتلے مونږ | نو ښودلی به وو مونږ تا ته دوي | پس خامخا به پيژندلی وو تا دوي لره | د دوي د شکل نه

او که چيرے مونږ غوښتلے نو مونږ به تا ته هغه خلق ښودلی وو نو تا به د هغوي د مخونو نه هغوي پيژندلی وو

وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِىْ لَحْنِ الْقَوْلِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ

او خامخا به ته وپېژنې دوی | د طرز کلام نه | او الله | پېژنی | عملونه ستاسو | او خامخا به مونږ آزمېښت وکړو په تاسو

او د خبرو په طرز خو به ئې (هم) وپېژنې او الله تعالیٰ ته ستاسو د ټولو عملونو په ښه شان معلوم دی او مونږ به ضرور ستاسو

حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا۟ اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

تر دې چه | مونږ معلوم کړو | مجاهدين | له تاسو نه | او صبر کوونکی | او وُ آزمايو | ستاسو حالات

آزمېښت کوو چه مجاهدين او (په مېدان کښې) ټينګ او درېدونکی درکښې څرګند وپېژنو او ستاسو د حالت اندازه واخلو -

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ

بېشک | کوم خلق چه | انکار وکړو | او منع ئې کړل (خلق) | د لارې نه | د الله | او مخالفت ئې وکړو | د پيغمبر

څوک چه کافران شول ، او خلق ئې د الله تعالیٰ د لارې نه منع کړل ، او د رسول مخالفت ئې وکړو

مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ

پس له دې نه چه | واضح شوه | په دوی | سمه لاره | دوی به هيڅکله ضرر ونه رسوی | الله ته | د څه څيز

پس له دې نه چه سمه لاره ورته واضح شوه ، نو هغوی به الله تعالیٰ ته هيڅ ضرر ورنه کړې شی -

وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا

او زر به ضائع کړی | د دوی عملونه | اے ايمان والو ! | حکم منئ | د الله | او حکم منئ

او الله تعالیٰ به د دوی عملونه برباد کړی - اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ حکمونه منئ او د رسول په

الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْٓا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا

د رسول | او مه ضائع کوئ | خپل عملونه | بېشکه | هغه خلق چه | انکار ئې وکړو | او منع ئې کړل (خلق)

وينا عمل کوئ او خپل عملونه مه بربادوئ - بېشکه څوک چه کافران شول او خلق ئې د الله تعالیٰ

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

د لارې نه | د الله | بيا دوی مړه شول | او دوی کافران وو | نو هيڅ کله به ونه بخښی | الله | دوی لره

د لارې نه منع کړل ، بيا هم دغسې کافران مړه شول نو الله تعالیٰ به هغوی هيڅکله ونه بخښی -

فَلَا تَهِنُوْا وَتَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ ۖۗ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۖۗ وَاللّٰهُ

پس تاسو سستی مه کوئ | او دعوت مه ورکوئ | صلح طرف ته | او هم تاسو به | غالب يئ | او الله

نو تاسو همت مه بائيلئ او (د ځان نه) د روغې جوړې دعوت نه مه ورکوئ او هم تاسو به غالب يئ - او الله تعالیٰ

مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ

تاسو سره دے | او هيڅکله به نقصان درنه کړی تاسو ته | ستاسو عملونو کښې | بېشکه | ژوند | د دُنيا | لوبې

ستاسو ملګرے دے او ستاسو په عملونو کښې به هيڅ کمے نه راولی - د دُنيا دا ژوند خو بس لوبې تماشې

وَّلَهْوٌ ؕ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ

او تماشه ده | او که چرې تاسو ايمان راوړئ | او پرهيزګاری وکړئ | نو در به کړی تاسو ته | ستاسو اجر | او نه به غواړی له تاسو نه

دی ، او که تاسو ايمان راوړو او پرهيزګار پاتې شوئ نو الله تعالیٰ به تاسو ته اجرونه درکړی او هغه تاسو نه مالونه

أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِن يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ

ستاسو مالونه | که چرې دوی وغواړي له تاسو څخه (مال) | بيا تنګ کړي تاسو | نو تاسو به شومتيا وکړئ | او را وبه باسي

نه غواړي که هغه درنه مالونه وغواړي او تر ټيسه پسې درنه غواړي نو تاسو به شومتيا وکړئ او په دې به

أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

پټې کينې ستاسو | واورئ! تاسو خو | هغه (خلق) يئ | چه تاسو بللے شئ | چه خرڅ وکړئ | په لاره کښې | د الله

ستاسو خفګانونه راڅرګند کړي هو! تاسو دا سے خلق يئ چه څهٔ وخت درته د الله په لاره کښې د مال لګولو بلنه درکولے شي

فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِ ۚ

پس ځنې له تاسو نه | هغه دي چه بخل کوي | او څوک چه | بخل کوي | نو بيشکه | هغه بخل کوي | د خپل ذات خلاف

نو ځنې درکښې دا سے شته چه شومتيا وکړي او څوک چه شومتيا وکړي نو هغه د خپل ځان سره شومتيا کوي

وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا

او الله | غني دے | او تاسو | محتاج يئ | او که چرې مخ واړوئ تاسو | نو په بدل کښې به راولي الله | يو بل قوم

او الله تعالیٰ غني (بادشاه) دے او تاسو ورته حاجتمند يئ او که تاسو مخ واړولو نو ستاسو په ځائے به يو بل قوم

غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُم ﴿٣٨﴾

تاسو نه علاوه | بيا به | هغه نهٔ وي | په شان ستاسو |

راپيدا کړي چه هغوئ به ستاسو په شان (مخ اړونکي) نهٔ وي ۔

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | وَعِشْرُونَ آيَةً وَأَرْبَعُ رُكُوعَاتٍ

سورة فتح په مدينه کښې نازل شوې | شروع کوم په نوم د الله چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم کونکے دے | په دے کښې ۲۹ آيتونه او ۴ رکوع دي

د الله پاک په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دے ډېر زيات رحم خاوند دے

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِّيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ

بيشکه موږ فتح درکړه | تاته | فتح | ښکاره | چه معاف کړي | تا د پاره | الله | هغه څهٔ چه وړاندې تېر شوي دي

بيشکه موږ تاله جاري باري فتح درکړه ۔ چه الله تعالیٰ ستا وړاندينۍ او وروستنۍ ټول

مِن ذَنبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ

له ګناه ستا نه | او هغه څهٔ چه وروستو پاتے شوي دي | او پوره کړي | خپل نعمت | په تا باندې | او چه وښائي تاته

خطاګانے معاف کړي ، او خپل نعمتونه درباندې پوره کړي او په سمه نيغه

صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ

لاره | سمه | او مدد درکړي تاته | الله | مدد | زبردست | هم هغه دے | چا چه | نازل کړه

لاره دې بوځي ۔ او الله تعالیٰ درله په عزت سره برے درکړي ۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ ۗ

اطمينان | په زړونو کښې | د مؤمنانو | چه نور زيات شي | په ايمان کښې | د خپل ايمان سره

د مؤمنانو په زړونو کښې ئے اطمينان پيدا کړو چه د هغوئ د خپل وړومبني ايمان سره نور ايمان هم سېوا شي۔

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝٤ۙ

او الله د پاره دي | لښکرے | د آسمانونو | او د زمکے | او دے | الله | پوهه | خاوند د حکمت

او د آسمانونو او د زمکے ټول لښکرے د الله تعالیٰ دی او الله تعالیٰ په هرڅه پوهه دے د حکمتونو خاوند دے

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

چه داخل کړی الله | مؤمنان سړی | او مؤمنانے ښځے | په باغونو کښے | چه بهیږی به | لاندې د هغے نه | نهرونه

چه الله تعالیٰ مؤمنان سړی او مؤمنانے ښځے داسے باغونو ته ورننباسی چه د هغے لاندې به ویالے بهیږی

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا

همیشه به وی | په هغے کښے | او لرے به کړی | له دوی نه | بدیانے د دوی | او دے | دا | په نزد د الله | کامیابي

تل به پکښے اوسیږی او چه گناهونه ورته معاف کړی او دغه د الله تعالیٰ په نزد عظیمه

عَظِيْمًا ۝٥ۙ وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ

لویه | او دے به عذاب ورکړی | منافقانو سړو | او منافقانو ښځو | او مشرکانو سړو | او مشرکانو ښځو ته

کامیابي ده او الله تعالیٰ به سزا ورکړی منافقانو سړو او منافقانو ښځو او مشرکانو سړو او مشرکانو ښځو له

الظَّآنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ

چه گمان کوونکی دی | په الله | گمان بد | هم په دوی دے | چکر | بد | او غضب وکړو

چه د الله تعالیٰ په حقله بدگمانی کوی ، په هغوی بانډې بده ورځ راتلونکے ده ، او الله تعالیٰ په

اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ؕ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ۝٦

الله | په دوی بانډې | او لعنت ئے وکړو په دوی | او تیار کړے ئے دے | د دوی د پاره | دوزخ | او بد ځائے دے | د واپس کیدو

دوی قهریږی او د خپل رحمت نه ئے لرے وساتی او دوزخ ئے ورله تیار ساتلے دے او دغه ډیره خرابه ټیکانړه ده

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝٧

او الله د پاره دی | لښکرے | د آسمانونو | او د زمکے | او دے | الله | غالب | د حکمت خاوند

او د آسمانونو او د زمکے ټول لښکرے د الله تعالیٰ دی او الله تعالیٰ زبردست دے د حکمتونو خاوند دے.

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝٨ۙ لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

بیشکه مونږ را ولیږلے ته | گواه | او زیرے ورکوونکے | او ویروونکے | چه ایمان راوړئ تاسو | په الله | او د ده په رسول

بیشکه چه مونږه ته گواهی کوونکے او زیرے ورکوونکے او (د نیوکے نه) ویروونکے (پیغمبر) لیږلے ئے چه (اے خلقو!) تاسو په الله او د ده په رسول

وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوَقِّرُوْهُ ؕ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّ اَصِيْلًا ۝٩ اِنَّ الَّذِيْنَ

او د ده مدد وکړئ | او د ده عزت وکړئ | او د الله تسبیح وکړئ | صبا | او | ماښام | بیشکه | هغه کسان چه

ایمان راوړئ او د ده (د دین) مدد کوئ او د ده تعظیم کوئ او سحر ماښام د ده پاکی بیانوئ . څوک چه تا نه لاس نیوے

يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ ؕ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ

بیعت کوی له تا سره | بیشکه چه | دوی بیعت کوی | الله سره | لاس د الله دے | د پاسه د لاسونو د دوی | پس څوک چه

کوی هغوی (په حقیقت کښے) د الله سره بیعت کوی ، د الله تعالیٰ لاس د هغوی د لاسونو د پاسه پروت دے ، نو بیا څوک

نَّكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهُ

ماته کړي (وعده) | نو بیشکه ماتوي | دَ خپل ځان خلاف | او څوک چه پوره کړي | هغه څهٔ | چه وعده ئے کړے ده په هغه

چه خپل لوظ مات کړي نو دَ دهٔ دَ بے لوظئ سزا به هم دهٔ ته ملاویږي او څوک چه دا لوظ کوم چه دهٔ دَ الله سره کړے

اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ

دَ الله سره | پس زر به ورکړي دهٔ ته | اجر | لوئے | زر به ووائي | تا ته | وروستو پاتے شوي خلق

دے پوره کړي نو الله به ډیر زر دهٔ ته ډیر لوئے اجر ورکړي. کوم بانډیځیان چه (په دے سفر کښے) وروستو پاتے شوي

مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ

له بانډیو دَ خلقو نه | مشغول کړو مونږ | مالونو زمونږ | او اهل زمونږ | پس بخښنه اوغواړه | دَ پاره زمونږ

وو هغوئي به درته ووائي چه مونږ زمونږ مال او بال بچ مشغول وساتلو (او په جهاد کښے شریک نشو) نو زمونږ دَ پاره (دَ الله نه)

يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ

دوي وائي | په ژبو خپلو | هغه څهٔ | چه نه دي | په زړونو دَ دوئي کښے | ووايه | چه څوک | اختیار لري

معافي اوغواړه دوئي په خپلو ژبو باندې هغه خبرے کوي چه دَ دوئي په زړونو کښے نشته، ته ورته ووايه چه هغه څوک دي چه دَ الله

لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ؕ

تاسو دَ پاره | دَ الله مخکښے | دَ څهٔ څیز | که چیرے | دے وغواړي تاسو ته | نقصان رسول | یا وغواړي | تاسو ته | فائده رسول

په معامله کښے تاسو دَ پاره څهٔ اختیار ولري که چیرے هغه تاسو ته څهٔ نقصان رسول وغواړي یا تاسو ته فائده درکول وغواړي (څوک

بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ

بلکه | دے الله | په هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئ | خبردار | (نه) بلکه | خیال کړے وو تاسو | چه

څهٔ کولے نشي) نه بلکه الله تعالیٰ ستاسو دَ ټولو دَ عملونو نه خبر دے. تاسو خو یقین کړے وو چه دا رسول او

لَّنْ يَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ اِلٰٓى اَهْلِيْهِمْ اَبَدًا وَّزُيِّنَ

هیڅ کله به واپس نه ګرځي | رسول | او مؤمنان | خپلو کورو والو ته | همیشه | او ښهٔ ښکاره شو

(په جهاد کښے شریک) مؤمنان به چیرے هم خپلو کورونو ته واپس رانهٔ شي او دا خبره درته په

ذٰلِكَ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا ۢ بُوْرًا ﴿١٢﴾

دا خبره | ستاسو زړونو ته | او تاسو ګمان وکړو | ګمان بد | او شوئي تاسو | قوم | هلاک شوے

خپلو زړونو کښے ښائسته ښکاره شوے وه او تاسو ډیره بدګمانی کړے وه او هم په خپله برباد شوئ

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ ۢ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ

او څوک چه | نهٔ | راوړي ایمان | په الله | او دَ دهٔ په رسول | نو بیشکه مونږ تیار کړے دے | دَ کافرانو دَ پاره

او څوک چه په الله تعالیٰ او دَ دهٔ په رسول باندې ایمان نه راوړي نو مونږ دَ کافرانو دَ پاره دَ دوزخ اور تیار

سَعِيْرًا ﴿١٣﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ

اور | او الله دَ پاره دے | حکومت | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | بخښنه کوي هغه چا ته | چه وغواړي

کړے دے. او دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهي یوازے دَ الله تعالیٰ ده، دَ چا په حقله چه وغواړي بخښنه ورکړي

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ

او عذاب ورکوي به | چاته چه غواړي | او دے الله | بخښونکے | مهربان | زر به ووائي

او چا له چه وغواړي په عذاب ئے اخته کړي ، او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . د غزا نه وروستو پاتے کیدونکي

ٱلْمُخَلَّفُونَ إِذَا ٱنطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ

وروستو پاتے شوي خلق | هر کله چه | روان شئ تاسو | د غنیمتونو طرف ته | چه تاسو را واخلئ هغه | پریږدئ مونږ | چه روان شو مونږ تاسو سره

خلق (چه په جهاد کښے شریک نه وو) به درته ووائي ، څه وخت چه تاسو په غنیمتونو اخستو پسے روان شئ چه مونږ هم پریږدئ

يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا۟ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ

دوي غواړي | چه بدل کړي | حکم د الله | ووایه | هیڅ کله به پیروي نه کوئ تاسو زمونږ | هم دغسے

چه درپسے درشو ، دوي غواړي چه د الله تعالیٰ حکم بدل کړي (اے نبي!) ته ووایه چه تاسو هیڅ کله هم زمونږ سره تلے نه شئ

قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا۟

د فرمائیلي | الله | له دے نه وړاندې | پس دوي به ووائي | چه (نه) بلکه | تاسو حسد کوئي مونږ سره | (نه) بلکه | دوي

الله تعالیٰ د وړاندې نه د غسے فرمان کړے دے په دے خبره به دوي ووائي چه نه ! بلکه تاسو مونږ سره کینه ساتئ ، رشتیا خبره

لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾ قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ

نه پوهیدل | مګر | لږ | ووایه | وروستو پاتے شوو ته | له بانډو د خلقو نه

دا ده چه دوي په سمه خبره کم کوز پوهیږي . (اے نبي!) ته وروستو پاتے کیدونکو بانډې خلقو ته ووایه چه

سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَٰتِلُونَهُمْ

چه ډیر زر به تاسو را وبللے شئ | د یو قوم طرف ته | چه په جنګ کښے | ډیر سخت دي | چه جنګ به کوئي تاسو د هغوي سره

ډیر زر به تاسو د یو داسے قوم مقابلے کولو ته را وبللے شئ چه هغوي به ډیر سخت جنګیالي خلق وي (نو) یا به ورسره جنګیږئ

أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِن تُطِيعُوا۟ يُؤْتِكُمُ ٱللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِن تَتَوَلَّوْا۟

یا به هغوي اسلام قبول کړي | بیا که چرے | تاسو حکم ومنئ | نو در به کړي تاسو ته | الله | اجر | نیک | او که چرے تاسو مخ واړوئ

جنګونه کوئ او یا به هغوي مسلمانان شي . بیا که چرے تاسو حکم ومنئ نو الله به تاسو له ښه اجر درکړي او که چرے تاسو مخ واړوئ

كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَّيْسَ

لکه څنګه چه | تاسو مخ اړولے وو | له دے نه وړاندې | (نو) د ے به عذاب درکړي تاسو ته | عذاب | دردناک | نشته دے

لکه څنګه چه مو وړاندې مخ اړولے وو نو الله تعالیٰ به تاسو له دردناک عذاب درکړي - نه په ړوند

عَلَى ٱلْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْمَرِيضِ

په ړوند باندې | څه ګناه | او نه | په شل باندې | څه ګناه | او نه | په بیمار باندې

باندې څه ګناه شته ، او نه په ګوډ شل باندې څه ګناه شته او نه په بیمار باندې څه ګناه

حَرَجٌ ۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا

څه ګناه | او څوک چه | حکم ومني | د الله | او د دهٔ د رسول | داخل به کړي دے | په باغونو کښے | چه بهیږي به | لاندې د هغے نه

شته او څوک چه د الله تعالیٰ او د دهٔ د رسول خبره ومني نو هغه به داسے باغونو ته ورداخل کړي چه د هغے لاندې به ویالې

الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ
الله | راضي شو | بیشکه | دردناک | عذاب | نو ده به عذاب ورکړي ده ته | مخ واړوي | او څوک چه | نهرونه
بهیږي ، او څوک چه ترې نه مخ واړوي نو هغه له به دردناک عذاب ورکړي ، بیشکه الله تعالیٰ د مؤمنانو نه

عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا
په هغه | پس عالم وو الله | د ونې | لاندې | دوی بیعت وکړو تاسره | کوم وخت چه | له مؤمنانو نه
رضا شو هغه وخت چه هغوئ ستا په لاس د ونې لاندې بیعت کولو ، او الله تعالیٰ ته د هغوئ د

فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٨﴾
فتح نژدې | او په بدله کښې ئې ورکړه دوئ ته | په دوئ باندې | اطمینان | پس نازل کړو ده | چه د دوئ په زړونو کښې وو
زړونو خبره (په ښه شان) معلومه وه نو الله تعالیٰ ورله اطمینان نصیب کړو او هغوئ ته ئې یوه نژدې (وړیا) فتح ورکړه .

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ
وعده کړې ده تاسو ته | د حکمت خاوند | ډیر غالب | او دے الله | چه دوی اخلي هغه | ډیر | او غنیمتونه
او (ورسره) ډیر غنیمتونه چه دا خلق ئې اخلي . او الله تعالیٰ زبردست دے د حکمتونو خاوند دے ، الله تعالیٰ تاسو

اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ
او ده منع کړل | تاسو ته دا | پس زر ئې درکړو | چه حاصلوئ به تاسو هغه | ډیرو | د غنیمتونو | الله
سره د (نورو) ډیرو غنیمتونو وعده کړې ده چه تاسو به ئې اخلئ نو دا (یوه فتح) ئې لاس په لاس درکړه ، او له تاسو

اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ
او چه ښائي تاسو ته | د مؤمنانو د پاره | نخښه | او د پاره د دې چه وي | له تاسو نه | د خلقو | لاسونه
ئې د خلقو لاسونه منع کړل ، او دا ځکه چه د مؤمنانو د پاره یوه نښه شي ، او چه تاسو په

صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢٠﴾ وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ
الله | احاطه کړې ده | چه تاسو لا قابو نه دئ موندلے په هغې | او دویمه (هغه فتح) | سمه | لاره
سمه ښیغه لاره واچوي ، او یوه بله (کټه) هم (نژدې) ده چه لا ستاسو قابو کښې نه ده راغلې دغه کټه الله په خپله

بِهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
چه کافران دي | هغه خلق | جنګیدلي تاسره | او که چرې | قادر | په هر څیز باندې | الله | او دے | په هغې
احاطه کښې اخستې ده او الله تعالیٰ په هر څیز باندې قدرت لري . او که دا کافران تاسو نه جنګ نه واي شوي وے

لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ
چه | (دا) د الله دستور دے | او نه څوک مددګار | څوک دوست | نه به وو موندلے دوی | بیا به | شاګانې | نو ضرور به ګرځولې دوی
نو په شا به تښتیدلي وو ، بیا به ئې نه څوک دوست موندلے وو او نه څوک مددګار . الله تعالیٰ هم دغه دستور

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِيْ
هغه ذات چه | او هم دے | تبدیلي | د الله په دستور کښې | او هیڅکله به بیا نه مومې ته | له دے نه وړاندې | تیر شوے دے
ساتلے ده چه پخوا راسے جاري راغلے ده او ته به د الله تعالیٰ په دستور کښې هیڅ تبدیلي بیا نه مومې . او الله تعالیٰ هغه ذات دے

كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ

پس له هغه نه چه | دَ مکې په وادئ کښې | له هغوئ نه | او ستاسو لاسونه | له تاسو نه | لاسونه دَ دوی | چه منع ئې کړل

چه دَ هغوئ لاسونه ئې تاسو نه او ستاسو لاسونه ئې دَ هغوئ نه دَ مکې په سرحد بانڼې وښول ، دَ هغه نه پس چه

اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ

دهٔ غالب کړئ تاسو | په دوئ بانڼې | او دے الله | په هغه څهٔ چه تاسو ئې کوئ | بینا | هم دا هغه خلق دی

تاسو ئې په هغوئ بانڼې قابو درکړو ، او الله تعالیٰ ستاسو کارونه ښه ویني کتل . دا هغه خلق دی

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا

کوم چه | انکار وکړو | او منع ئې کړئ تاسو | له مسجد حرام نه | او قربانی | را منع کړے شوے

چه کفر ئې وکړو او تاسو ئې دَ مسجد حرام نه منع کړئ ، او دَ قربانئ څاروی ئې خپل

اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ

(له دې نه) چه ورسیږی | ځائے خپل ته | او که چرته نه وے | سړی | مؤمنان | او ښځې | مؤمنانې

ځائے ته دَ رسیدو نه منع کړل او که چرے دا اندیښنه نهٔ وے چه ډیر مؤمنان سړی او ډیرے مؤمنانې ښځې

لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَـُٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ

چه نهٔ پیژنئ تاسو هغوئ | چه پائمال به کړئ تاسو دوی | پس ؤ به رسیږی تاسو ته | په وجه دَ دوئ | نقصان | په بے خبرئ کښې

به تاسو دَ بنپولانئ چغړی کړئ دَ کوم په وجه چه به (پس له هغې نه) تاسو ته خفګان رسیږی (نو تاسو له به ئے اوس فتح درکړے)

لِّيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا

دَ پاره دَ دې چه داخل کړی | الله | په خپل رحمت کښې | څوک چه | دے وغواړی | که چرته دا خلق جدا شوی | نو خامخا به عذاب ورکړو

الله تعالیٰ چه دَ چا په حقله وغواړی هغوئ په خپل رحمت کښې داخل کړی . که دغه (بے کسه) مسلمانان بیا ترخ ته شوی

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

هغه خلقو ته | چه کافران دی | له دوی نه | عذاب | دردناک | هر کله چه (یوځ) کړو | هغه خلقو چه | کافران دی

وے نو هوټه به کافرانو له دردناک عذاب ورکړے وو . څهٔ وخت چه کافرانو په خپلو

فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ

په خپلو زړونو کښې | ضد | ضد | دَ جاهلیت (دَ زمانې) | بیا نازل کړو | الله

زړونو کښې دَ جاهلیت دَ زمانې په شان دَ ضد پخه اراده وکړه ، نو الله تعالیٰ خپل رسول

سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ

اطمینان خپل | په خپل رسول بانڼې | او په مؤمنانو بانڼې | او لازمه ئې کړه په دوئ بانڼې | خبره

او مؤمنانو ته دَ تحمّل او برداشت طاقت ورکړو او دوئ ئې دَ پرهیزګارئ په خبره

التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

دَ پرهیزګارئ | او | دوٰ دوی | زیات حقدار | دَ دے | او اهل دَ دے | او دے | الله

ټینګ کړل او هم دوئ دَ نورو نه زیات دَ دے څیز حقدار او اهل وو ، او الله تعالیٰ په هر څیز

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۲۶﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ

په هر څیز باندې | پوهه | بیشکه | رښتیا ښکاره کړه | الله | خپل رسول ته | خوب | په حق سره

پوره پوره پوهه دے ۔ بیشکه چه الله تعالیٰ خپل رسول ﷺ ته رښتینے خوب ښودلے دے ۔

لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ مُحَلِّقِينَ

چه خامخا به داخل شئ تاسو | مسجد | حرام ته | که چرے الله وغواړی | په امن سره | خرئیونکی

که الله تعالیٰ ته منظوره وه نو تاسو به مسجد حرام ته په اطمینان سره ورننوزئ ، سرونه

رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا

د سرونو خپلو | او ویښته پریکوونکی | تاسو به نه ویریږئ | پس ده معلومه کړه | هغه خبره چه | تاسو ته نه وه معلومه

خرئیونکی او ویښته پریکوونکی چه هیڅ اندیښنه به مو نه وی نو الله تعالیٰ ته هغه خبره معلوم وو چه تاسو ترے نه

فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۲۷﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ

نو وکړه ده | وړاندې له دے نه | فتح نزدے | هم دے دے هغه ذات چه | رالیږلو | خپل رسول

خبرنه وئ نو الله تعالیٰ د هغے نه وړاندې یوه نزدے کتح درکړه ۔ هم دغه (الله) خو دے چه خپل رسول (محمد ﷺ) ئے د

بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفٰى

په هدایت | او حق دین سره | د پاره د دے چه غالب کړی دا | په دینونو | ټولو | او کافی دے

(کتاب د) هدایت او د حق دین سره رالیږلو چه دا دین په نورو ټولو دینونو باندې غالب کړی او د حق د ګواهئ

بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿۲۸﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

الله | ګواه | محمد | رسول دے | د الله | او کوم خلق چه | د ده سره دی | سخت دی | په کافرانو

د پاره الله تعالیٰ کافی دے. محمد ﷺ د الله تعالیٰ رسول دے او کوم خلق چه ورسره ملګری دی هغوئ کافرانو د پاره سخت

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ

مهربان دی | په خپل مینځ کښے | ته به وینے دوی | رکوع کوونکی سجده کوونکی | دوی لټوی | فضل | د الله

او په خپل مینځ کښے مهربان دی ، ته ئے وینے ګورے چه کله په رکوع ټیټ وی او کله په سجده پراته وی د الله تعالیٰ فضل او رضامندۍ

وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذٰلِكَ

او رضامندی | نخښه د دوی | په مخونو د دوی کښے ده | د سجدو له اثره | دا

غواړی ، د هغوئ په مخونو کښے د سجدو د اثر نخښے څرګندے ښکاری ، دا په

مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ ۚ كَزَرْعٍ

مثال د دوی دے | په تورات کښے | او مثال (صفت) د دوی دے | په انجیل کښے | په شان د فصل دے

تورات کښے د هغوئ اوصاف راغلی دی او د هغوئ هم دا اوصاف په انجیل کښے دی ، لکه پټے چه تیغه

أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ

چه راویستلے ئے ده | تیغه | بیائے دا قوی کړه | بیا هغه غټه شوه | بیا هغه ودریدله | په خپل تنه باندې

رازر غونډ کړی ، بیائے کلکه کړی ، بیا هغه غټه شی نو په خپل تنه باندې نیغه ودریږی ،

يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۭ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ

چه خوشحالوي ئې | زمیندار ان | چه په غصه کړي | په دے سره | کافران | وعده وکړه | الله | هغه کسانو سره

چه زمیندارانو ته ښکلے ښکاري (داترقي د مسلمانانو ځکه وکړه) چه کافران پرے غصه کړي۔ الله تعالیٰ هغه خلقو سره چه

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ۝۲۹

چه ایمان ئې راوړے وو | او دوي عمل وکړو | نیک | له دوي نه | د بخښنے | او د اجر | لوئے

ایمان ئې راوړے وو او نیک کارونه ئې وکړل، د بخښنے او د لوئے اجر لوظ کړے دے۔

سُوْرَةُ الْحُجُرٰتِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانِيْ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة حجرات په مدینه کښے نازل شوے او په دے کښے ۱۸ آیتونه او ۲ رکوع دي

شروع کوم په نوم د الله چه لوئے مهربان او ډیر زیات رحم کونکے دے

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا

اے ایمان والو! | مه وړاندې کیږئ | په مخکښے | د الله | او د هٔ د رسول | او ووېرېږئ

اے مسلمانانو! تاسو د الله تعالیٰ او د رسول نه (په هیڅ کار کښے) ځان وړاندې کوئ مه او د الله تعالیٰ نه وېرېږئ

اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا

د الله نه | بیشکه الله | آورېدونکے | پوهه دے | اے | ایمان والو! | مه اوچتوئ

ساتئ۔ الله تعالیٰ ډیر آورېدونکے ښهٔ پوهه دے۔ اے مؤمنانو! خپل آوازونه

اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ

خپل آوازونه | د پاسه | د آواز | د نبي | او مهٔ | په زوره خبره کوئ | د دهٔ سره | په خبرو کښے

د نبي د آواز د پاسه مه اوچتوئ او مهٔ هغهٔ سره په زوره خبره کوئ

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ

لکه چه په زوره (خبرے کوئ) | تاسو د یو بل سره | چه ضائع به شي | عملونه ستاسو | او تاسو ته به

لکه چه تاسو د یو بل سره په زوره خبرے کوئ هسے نه چه ستاسو ټول عملونه ضائع شي او تاسو پرے

لَا تَشْعُرُوْنَ ۝۲ اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ

خبر هم نهٔ وي | بیشکه | کوم خلق چه | ښکته ساتي | آوازونه خپل | په نزد | د الله د رسول

خبر هم نهٔ شئ۔ بیشکه کوم خلق چه د الله تعالیٰ د رسول په وړاندې خپل آوازونه ښکته ساتي

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۭ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ

هم دا هغه کسان دي | چه آزمائیلي دي | الله | زړونه د دوي | د پاره د پرهیزګارۍ | د دوي د پاره | بخښنه

هم دا هغه خلق دي د کومو زړونه چه الله تعالیٰ د پرهیزګارۍ آزمائیلي دي۔ هغوي له بخښنه او ډېر

وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۳ اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاۗءِ الْحُجُرٰتِ

او اجر | لوئے دے | بیشکه | کوم خلق چه | آواز کوي تا ته | له وروستو | د کوټو نه

لوئے اجر مقرر دے۔ څوک چه تا ته د کوټو د بهر نه چغے وهي

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ④ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ

اکثر له دوی نه | نه پوهیږي | اوکه چېرې دوی | صبر کړي وی | ترڅو چه | ته بهر راوتلی وې | دوی ته

په هغوی کښې اکثر کسان بې عقله دي. اوکه دوی لږ صبر کولې ترڅو چه ته پخپله ورته بهر راوتلې

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑤ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن

نو وه به | بهتره | دوی دپاره | او الله | بخښونکی | مهربان دی | اې ایمان والو! | که چېرې

نو دا به ددوی په حق کښې بهتره وه او الله تعالی بخښونکی ډیر رحم کوونکی دی اې مؤمنانو! که یو شریر

جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا

راوړي تاسو ته | (څوک) بدکار | څه خبر | نو تحقیق وکړئ | چه نقصان به ورسوئ تاسو | یو قوم ته

سړی درته څه خبر راوړي نو ښه تحقیق کوئ هسې نه چه په ناپوهئ کښې یو قوم ته

بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِينَ ⑥ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ

په ناپوهئ سره | بیا به شئ تاسو | په هغه څه چه وي کړي تاسو | پښیمانه | او پوهه شئ چه | بېشکه | په تاسو کښې

نقصان ورسوئ او بیا په خپلو کړو باندې پښیمانه شئ. او په دې خبره ځان پوهه کړئ چه په

رَسُولَ اللّٰهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ

رسول الله دی | که چېرې | دی ستاسو وینا ومني | په ډیرو | کارونو کښې | نو تکلیف به درته ورسیږي | لیکن

تاسو کښې د الله رسول موجود دی، د ډیرو خبرو دا سې وي چه که هغه په کښې ستاسو وینا ومني نو تکلیف به درته ورسي خو

اللّٰهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ

الله | خوښ کړو | تاسو دپاره | ایمان | او ښائسته ئې کړو دا | ستاسو په زړونو کښې | او کرکه ئې واچوله

الله تعالی تاسو ته د ایمان محبت درنصیب کړی دی او هغه ئې ستاسو په زړونو کښې ښائسته کړی دی، او کفر

إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُونَ ⑦

په تاسو کښې | د کفر | او گناه | او نافرماني نه | هم دا خلق دي | لاره موندونکي

او بدعملي او نافرماني ئې درته بد ښکاره کړي دي هم دغه خو په سمه لاره روان خلق دي.

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑧ وَإِن

د الله په فضل | او نعمت سره | او الله | پوهه | د حکمت خاوند دی | او که چېرې

د الله تعالی په فضل او په انعام، او الله تعالی ښه پوهه د حکمتونو خاوند دے. او که چېرې

طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِن

دوه ډلې | د مؤمنانو | جنگ کوي د یو بل سره | نو صلح کوئ | د دوی په مینځ کښې | پس که چېرې

د مؤمنانو دوه ډلې په خپل مینځ کښې جنگیږي نو د هغوی تر مینځ روغه کوئ نو بیا که چېرې

بَغَتْ إِحْدٰىهُمَا عَلَى الْأُخْرٰى فَقٰتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى

زیاتے وکړي | په دې دواړو کښې یوه | په بله باندې | نو جنگ وکړئ تاسو | هغې سره چه | زیاتے کوي | ترڅو چه

یو تولگے په بل باندې زور زیاتے کوي، نو تاسو هغه ډله سره جنگ کوئ چه زیاتے کوي ترڅو چه

تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

چه رجوع وکړي | د الله د حکم طرف ته | پس که چیرې | رجوع ئے وکړه | نو صلح وکړئ | د دوی دواړو په مینځ کښے | په انصاف سره

هغه د الله تعالیٰ د حکم طرف ته راوګرځي، نو که بیرته راوګرځي نو د هغوی ترمینځه په انصاف سره صلح وکړئ

وَ اَقْسِطُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿۹﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ

او | انصاف کوئ | بیشکه الله | خوښوي | انصاف کوونکي | بیشکه | مؤمنان خلق

او (پوره) انصاف کوئ، یقیناً انصاف دار د الله تعالیٰ خوښ وي. بیشکه مؤمنان خو وروڼه

اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ

(د یو بل) وروڼه دي | پس صلح کوئ | د خپلو دوو وروڼو په مینځ کښے | او ویریږئ | د الله نه | چه په تاسو

وروڼه دي نو د خپلو دوو وروڼو ترمینځه روغه راولئ، او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ چه رحم درباندې

تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۰﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى

رحم وکړے شي | اے ایمان والو! | ټوقے دې نه کوي | یو قوم | د بل قوم پورے | ممکنه ده

وکړے شي. اے مؤمنانو! یوه ډله دې بلے ډلے پورے خندا نه کوي ګوره که

اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ

چه هغه وي بهتر | له دوی نه | او نه ښځے دې | ښځو (پورے ټوقے کوي) | ممکنه ده | چه هغوئ وي

هغوئ له دوئ نه غوره وي او نه ښځو له په ښځو پورے خندا ملنډے پکاردي کیدے شي چه هغوئ

خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ۭ بِئْسَ

غوره | له دوئ نه | او مه لګوئ عیب | په یو بل باندې | او مه بلئ یو بل | په (بدو) لقبونو | بد

ترے نه غوره وي او په یو بل باندې عیب مه لګوئ او مه یو بل ته خراب نومونه اخلئ، د ایمان

الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

نوم دے | فاسق | پس له ایمان نه | او څوک چه توبه و نه کړي | نو هم دا خلق

نه پس د ګناه نوم (لګول) هم خرابه خبره ده، او څوک چه اوس هم توبه ونه کړي نو هم دغه

الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۱﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا

ظالمان دي | اے | ایمان والو! | ځانونه وساتئ | له ډیرو

کسان ظالمان دي. اے مؤمنانو! د ګمان (زغلولو) نه ځان ډیر

مِّنَ الظَّنِّ ۫ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوْا

بد ګمانونو نه | بیشکه | ځینے | ګمان | ګناه ده | او جاسوسي مه کوئ

بچ ساتئ. یقیناً ځینے بد ګمانونه ګناه وي، او د چا راز مه معلوموئ

وَلَا يَغْتَبْ بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ۭ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ

او غیبت دې نه کوي | ځینے له تاسو نه | د ځنو | آیا خوښوي | څوک له تاسو نه | چه هغه خوري

او هیڅوک دې د هیچا غیبت نه کوي. آیا په تاسو کښے به څوک دا خوښه کړي چه د خپل

لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ

غوښه | د ورور خپل | چه مړ وی | پس کرکه کوئی تاسو له هغه نه | او ووېرېږئ د الله نه | بېشکه الله | توبه قبلوونکے

مړ ورور غوښه د وخوری نو دا کار خو ستاسو خوښ نه وی او د الله تعالیٰ نه وېره کوئی یقیناً الله توبه قبلوونکے

رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى

مهربان دے | اے خلقو ! | بېشکه مونږ | پیدا کړئ تاسو | له یو سړی | او له یوې ښځې نه

ډېر رحم کوونکے دے. اے خلقو ! مونږ تاسو د یو سړی او د یوې ښځې نه پیدا کړی یئ.

وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوْا ؕ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ

او جوړ کړل مونږ ستاسو | قامونه | او قبیلے | د پاره د دے چه تاسو یو بل وپېژنئ | بېشکه | زیات عزت والا ستاسو

او مختلف قامونه او قبیلے مو درکړے جوړے کړے چه یو بل وپېژندے شئ. په تاسو کښے الله سره

عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ

د الله په نزد | هغه دے چه له تاسو نه زیات پرهیزګاره وی | بېشکه الله | پوهه | خبردار دے | ووئیل | د کلو خلقو

زیات عزتمند هغه دے چه زیات پرهیزګار دے الله تعالیٰ په هر څه پوهه زیات خبردار دے. (دا مخے) کلی وال خلق وائی

اٰمَنَّا ؕ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قُوْلُوْۤا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا

مونږ ایمان راوړیو | ووایه | تاسو ایمان نه دے راوړے | او لیکن | وایئ | چه مونږ اسلام راوړے دے | او لا نه دے

چه مونږ ایمان راوړیو. نه ووایه چه تاسو ایمان نه دے راوړے هو دا دے وایئ چه مونږ (سر کښېنود) تابع شو او ایمان څو

يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

داخل شوے ایمان | ستاسو په زړونو کښے | او که چرے | تاسو حکم ومنئ | د الله | او د هٔ د رسول

لا تر اوسه ستاسو په زړونو کښے داخل هم نه دے او که تاسو د الله تعالیٰ او د هٔ د رسول خبره ومنئ

لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾

(نو) کے به کم نه کړی | ستاسو له عملونو نه | څه څیز | بېشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے

نو الله تعالیٰ به ستاسو په عملونو کښے د ذرے هومره کے هم را نه ولی بېشکه الله تعالیٰ بخښونکے ډېر رحم کوونکے دے

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا

بېشکه مؤمنان | هغه خلق دی | چه ایمان ئے راوړیو | په الله | او د هٔ په رسول | بیا | هغوئی شک ونه کړو

بېشکه مومنان (خو) هغه خلق دی چه الله تعالیٰ او د هٔ په رسول باندې ایمان راوړی، بیا شک نه کوی

وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ

او جهاد ئے وکړو | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | په لاره کښے | د الله | هم دا خلق دی

او د الله تعالیٰ په لاره کښے په خپلو مالونو او په خپلو ځانونو سره جهاد کوی، هم دغه خلق

الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

رښتیا ویونکی | ووایه | آیا تاسو خبروکوئ | الله ته | په دین خپل | او الله | پوهیږی

رښتینی دی. ته ووایه آیا تاسو الله تعالیٰ ته د خپلے دینداری خبرول غواړئ ؟ سره د دے چه الله تعالیٰ

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٦﴾

په هغه څه چه په آسمانونو کښے دي | او څه چه | په زمکه کښے دي | او الله | په هر | څيز | ښه پوهه دے

د آسمانونو او د زمکے د هر څيز نه خبر دے ، او الله تعالىٰ ته (د دے نه علاوه هم) هر څه معلوم دي

يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ

دوي احسان کوي | په تا باندې | د دے چه دوي مسلمانان شوي دي | ووايه | احسان مه کوئ | په ما باندې | د خپل اسلام راوړلو

دا خلق په تا احسان کوي چه مونږ اسلام راوړے دے ته ورته وايه چه د خپل اسلام راوړلو احسان په ما مه کوئ

بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ كُنْتُمْ

بلکه | الله | احسان لري | په تاسو باندې | د دے چه | دے هدايت وکړو تاسو ته | د ايمان | که چرے يئ تاسو

بلکه دا خو د الله تعالىٰ په تاسو احسان دے چه دے د ايمان طرف ته ستاسو رهنمائي وکړه ، که چرے تاسو

صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

رښتيني | بيشکه | الله | پوهيږي | په پټو خبرو | د آسمانونو | او د زمکے

رښتيني يئ. بيشکه الله تعالىٰ د آسمانونو او د زمکے په ټولو پټو خبرو باندې پوهيږي

وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾

او الله | کوري | هغه څه | چه تاسو ئے کوئ.

او الله تعالىٰ ستاسو عملونه ويني کوري

سُوْرَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ وَّ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة قٓ په مکه کښے نازل شوے او په دے کښے ۴۵ آيتونه او درے رکوع دي | شروع کوم په نوم د الله چه ډير مهربان او ډير زيات رحم کوونکے دے

د الله په نوم شروع کوم چه ډير مهربان او ډير زيات رحم خاوند دے

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوْا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ

قٓ | قسم دے په قرآن | چه خاوند د لوئے شان دے | بلکه | دوي تعجب کوي | چه راغے دوي ته | ويروونکے

قاف . په قرآن مجيد باندې قسم دے (چه مونږ ته پيغمبر کړے يئ) خو دا خلق په دے خبره حيران دي چه دوي ته

مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا

هم له دوي نه | نو دوي ووئيل | کافرانو | دا | يو څيز دے | عجيبه | آيا هر کله چه مونږ مړه شو

د خپل قوم نه يو ويروونکے راغے نو کافران وائي چه دا خو ډيره عجيبه خبره ده. آيا مونږ چه يو ځل مړه شو

وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ بَعِيْدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ

او شو مونږه | خاوړے | دا | دوباره بيرته ګرځيدل | (د عقل نه) لرے دي | بيشکه پوهيږو مونږه | په هغه څه | چه کموي ئے

او (خاوړے سره) خاوړے شو (نو لا بيا به راژوندي کيږو؟) دا واپسي خو (د عقل نه) ډيره لرے ده. مونږ ته خو د دوي هغه (ټول اجزا)

الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ

زمکه | له دوي نه | او مونږ سره | يو کتاب دے | ساتندوکے | بلکه | دوي دروغ وګڼلو | حق

معلوم دي چه د زمکے خاوره ئے تر نه راژوي او مونږ سره خو پوره رجسټر سنبال پروت دے بلکه دوي حقه خبره دروغ وګڼله

ع ۲ ۱۴

المنزل ۷

لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ٥ اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا

هر كله چه | هغه راغې دوئ ته | پس دوى دى | په يو كار كښې | د پريشانئ | آيا دوئ نه دى كتلى

څه وخت چه دوئ ته راغلو ، نو دوئ په تردد كښې پريوتل ۔ نو آيا دوئ د

اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ٦

آسمان طرف ته | د پاسه د دوئ | چه څنګه | مونږ جوړ كړے دے هغه | او ښائسته كړے مونږ هغه | او نشته په هغې كښې | څه چاود

سر د پاسه آسمان ته نه ګورى چه مونږ څنګه جوړ كړے او ښائسته كړے دے او په هغې كښې هيڅ چاود نشته

وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ

او زمكه | غوړه كړے ده مونږ | او غورزولى دى مونږ | په دې كښې | غرونه | او راټوكولى دى مونږ | په دې كښې | د هر قسم

او زمكه خو مونږ خوره كړے ده او په هغې كښې مو غرونه كلك ښخ كړى دى او هر قسم ښائسته جوړى جوړى شيزونه

زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ٧ تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ٨ وَنَزَّلْنَا

ښائسته جوړى شيزونه | ذريعه د سترګو غړيدو | او نصيحت | د پاره د هر بنده | رجوع كوونكى | او نازل كړى دى مونږ

مو په كښې راټوكولى دى چه زمونږ طرف ته د رجوع كوونكى هر بنده د پاره د سترګو غړيدلو او نصيحت ذريعه ده. او د بره نه

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ٩

له آسمان نه | اوبه | د بركت | پس مونږ راټوكول | په دې سره | باغونه | او دانه | د ريبلے شوى (فصل)

مو بركتى اوبه راوورولے ، بيا مو په دے سره باغونه او د فصل دانے راپيدا كړى دى ۔

وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ١٠ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ

او قجورے | لوړے لوړے | چه د هغې | ګوچئ دى | تط په تط | روزى | د پاره د بندګانو

او د قجورو دنګے اونے چه د هغې ګوچئ يو په بل كښې نغښتے پرتے وى دا بنديانو ته د روزئ وركولو د پاره دى

وَّاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

او ژوندئ كړو مونږ په دې سره | يو ښار | مړ | هم دغه شان دى | دوباره وتل (د قبرونو) | دروغ وګڼلو | له دوئ نه وړاندې

او په دے (اوبو) سره مونږ مړه زمكه ژوندئ كړه ، دغه شان به (د قبرونو نه) وتل وى ۔ دوئ (د مكے د كفارو) نه وړاندې

قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ١٢ وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ

قوم | د نوح ؑ | او خلقو د رَس | او (قوم د) ثمود | او | (قوم د) عاد | او فرعون

قوم د نوح ؑ او د رس خلقو او ثموديانو (خپل خپل) پيغمبران دروغژن وګڼل او عاديانو او فرعون

وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ١٣ وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ

او وروڼړو د لوط ؑ | او | اوسيدونكو د بڼو | او قوم د تبع | ټولو | دروغژن وګڼل

او د لوط ؑ وروڼړو ۔ او د بڼو اوسيدونكو او د تبع قوم دغه ټولو خپل خپل

الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ١٤ اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ

پيغمبران | نو ثابته شوه | وعده د عذاب زما | نو آيا مونږ ستړى شو | په پيدا كولو | د وړومبى ځل | (نه) بلكه

پيغمبران دروغژن وګڼل نو زما د عذاب خبره پرے پوره شوه نو آيا مونږ (د دوئ) په وړومبى ځل پيدا كولو باندې ستړى شوى؟ بلكه

ع ۱ ۱۵ ۱۵

هُمْ فِىْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿۱۵﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ

دوی | په شک کښې دی | له پیداوښت نوی نه | او بیشکه | موږ پیدا کړلو | انسان

دوی د نوی سره د پیدا کیدو په حقله په شک کښې پراته دی ، او یقیناً موږ انسان پیدا کړو

وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚۖ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

او موږ پوهیږو | په هغه څه | چه وسوسه کوی د هغې | نفس د دهٔ | او موږ | زیات نزدے یو | دهٔ ته

او د دهٔ په زړهٔ کښې چه کوم وسوسے راځی (هغه هم) موږ پیژنو ، او موږ خو د دهٔ د سا د

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿۱۶﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَ

له رګ د سا د دهٔ نه | هر کله چه | لیکی | دوه لیکونکی | له ښی اړخ نه | او

رګ نه هم زیات نزدے یو . څهٔ وخت چه دوه لیکونکی فرښتے د دهٔ ښی او ګس طرف

عَنِ الشِّمَالِ قَعِيْدٌ ﴿۱۷﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ

او له ګس اړخ نه | ناست | نهٔ وائی (د خلے نه) | څهٔ خبره | مګر | د هغهٔ سره | یو ساتونکے

ته ناست وی ــــــ . او د انسان د خلے نه چه څنګه څهٔ لفظ وځی نو د دهٔ سره یوه ساتونکے (فرښته) د دے

عَتِيْدٌ ﴿۱۸﴾ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ

تیار ناست وی | او راغله | بے هوشی | د مرګ | په رښتیا | دا دی | هغه څهٔ | چه تا به له هغې نه

د لیکلو د پاره) تیار ناست وی . او د مرګ بے هوشی په رښتیا راورسیده . دا هغه څیز دے چه د دے نه به ته

تَحِيْدُ ﴿۱۹﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿۲۰﴾ وَجَآءَتْ

ډډه کوله | او پوک به ووهلے شی | په شپیلئ کښې | هم دا ده | ورځ | (د عذاب) د وعدے | او رابه شی

تښتیدلے . او شپیلئ به پوک وهلے شی . هم دا ده د عذاب ورځ . او هر څوک به په دے شان

كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيْدٌ ﴿۲۱﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِىْ غَفْلَةٍ

هر یو نفس | د دهٔ سره به وی | یو روانونکے | او یو ګواهی ورکونکے | بیشکه ته وے | په غفلت کښې

پیش کیږی چه یوه (فرښته) به ئے راولی او بله به ورسره ګواه وی . ته خو د دے ورځے نه غافل پروت

مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿۲۲﴾

له دے نه | نو موږ لرے کړه | له تا نه | ستا پرده | نو ستا نظر | نن ورځ | ډیر تیز دے

وے ، نو موږ درله (د سترګو نه) پرده پرانستله نو نن (خو) د نظر ډیر تیز دے .

وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَىَّ عَتِيْدٌ ﴿۲۳﴾ اَلْقِيَا فِىْ جَهَنَّمَ

او وُبه وائی | د دهٔ ملګرے (فرښته) | دا دی هغه څهٔ | چه ما سره | تیار دی | (حکم به وشی) تاسو دواړو وغورزوئی | په دوزخ کښې

او د هغهٔ ملګرے فرښته به وائی چه دا هغه (عمل نامه) ده چه ما سره تیاره پرته ده . (حکم به وشی چه) اے دواړو فرښتو!

كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿۲۴﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبٍ ﴿۲۵﴾ الَّذِىْ

هر | ناشکره | سرکش | چه منع کونکے وی | له نیکئ نه | له حده تیریدونکے | هر شک کونکے | هغه چا چه

هر ناشکره سرکشه په دوزخ کښې وغورزوئی . چه (خلق به ئے د) نیکئ نه منع کول حد نه تیریدونکے او شک کونکے وو ، چا چه

جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِى الْعَذَابِ الشَّدِيْدِ ﴿٢٦﴾

مقرر کړے دے | دَ اللّٰه سره | معبود | بل پس و غورزوئ دے | په سخت عذاب کښے

الله تعالیٰ سره نور معبودان مقرر کړل - تاسو دواړه دا کس په سخت عذاب کښے واچوئ -

قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَاۤ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ فِىْ ضَلٰلٍ

وائی به | دَ دهٔ ملګرے | اے ربه زمونږ | ما دے نهٔ وو سرکش جوړ کړے | لیکن | دو دے | په ګمراهئ کښے

دَ هغهٔ (شیطان) ملګرے به وائی چه اے زمونږه ربه! ما دے سرکش نهٔ دے جوړ کړے بلکه دے په خپله په غټه ګمراهئ

بَعِيْدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَىَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيْدِ ﴿٢٨﴾

دَ لرے | وَ به فرمائی | جګړے مهٔ کوئ | ما سره | او ما (خو) وړاندې لیږلے وهٔ | ستاسو طرفته | خپله (دَ عذاب) وعده

کښے پروت وو. الله به وفرمائی: زما په وړاندې جګړے مهٔ کوئ او ما تاسو (په دنیا کښے) دَ وړاندې نه دَ دے عذاب وعده وړاندې کړے وه

ع ٢ ١٤ ١٦ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَىَّ وَمَاۤ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُوْلُ

نهٔ شی بدلولے | خبره | ما سره | او نهٔ یم زهٔ | ظلم کوونکے | په بندګانو باندې | په کومه ورځ چه به | مونږه وایو

نو زما په دربار کښے به (نن) هغه خبره نهٔ بدلیږی او زهٔ په خپلو بندګانو دَ ذرے هومره زیاتے نهٔ کوم، په کومه ورځ چه به

لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ

دوزخ ته | آیا | تهٔ ډک شوے؟ | او هغه به وائی | آیا | زیاتی څهٔ شته ؟ | او نزدے به کړے شی

مونږه دوزخ ته ووایو چه آیا تهٔ ډک شوے ؟ او هغه به وائی چه څهٔ نور هم شته ؟ او پرهیزګارانو دَ

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ

جنت | پرهیزګارانو ته | هغه به لرے نهٔ وی | هم دا دے | هغه چه | تاسو سره ئے وعده کولے شی | دَ پاره دَ هر رجوع کوونکی

پاره به جنت را نزدے کړے شی هغه به څهٔ لرے نهٔ وی، هم دا دے هغه (جنت) دَ کوم چه تاسو سره وعده کولے شوه هر رجوع

حَفِيْظٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِىَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ

حفاظت کوونکی | څوک چه | ویریږی | دَ (الله) رحمٰن نه | بے لیدلو | او راغلے وی | په زړهٔ

کوونکی او (دَ حقوقو) حفاظت کوونکی دَ پاره، چه بے لیدلو دَ الله تعالیٰ نه ویریږی ، او رجوع کوونکی زړهٔ سره

مُّنِيْبِۨ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَّا

رجوع کوونکی سره | تاسو داخل شئ په دے کښے | په سلامتیا سره | هم دا ده | ورځ | دَ همیشه اوسیدلو | دوی دَ پاره دی هغه څه

راشی. (حکم به وشی) په دے (جنت) کښے په سلامتیا سره داخل شئ دا دَ همیشه همیشه اوسیدلو ورځ ده . دوی دَ پاره به

يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٥﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

چه دوی ئے غواړی | په دے کښے | او مونږ سره | نور هم زیات دی | او څومره | مونږه هلاک کړل | له دوی نه وړاندې

هلته هغه هر څهٔ وی چه دوی ئے غواړی او مونږ سره نور هم ډیر څهٔ دی. او مونږ دَ دوی نه وړاندې ډیر داسے قومونه

مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِى الْبِلَادِ

قومونه | هغوئ | زیات سخت وو | له دوی نه | په حمله کښے | پس دوئ لټون کوو | په ښارونو کښے

تباه کړی دی چه په (طاقت او) حمله کښے دَ دوئ نه زیات وو او هغوئ ښارونه (دَ ترقئ په غرض) چا سره ول

هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ

آیا | دَ تیښتې ځئ ځائے شته؟ | بیشکه | په دے کښے | نصیحت دے | هغه چا د پاره | چه وی دَ هغه

نو آیا هغوئ چرته ځان له دَ سرپناه کولو ځائے بیا موندو؟ دَ هغوئ په تباهئ کښے دَ هغه چا دَ پاره لوئ سبق پروت دے

قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ

زړهٔ (بیدار) | یا هغه پردی | غوږ | او هغه متوجه وی | او بیشکه | مونږ پیدا کړل | آسمانونه

چه دَ (روغ) زړګی خاوند وی یا په توجه سره خبرے ته غوږ نیسی. او مونږ آسمانونه او زمکه او دَ دے دواړو

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ أَيَّامٍ ۖ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٨﴾

او زمکه | او هغه څه | چه دَ دے دواړو په مینځ کښے دی | په شپږو | ورځو کښے | او نهٔ ده رسیدلے مونږ ته | څهٔ ستومانی

په مینځ کښے څیزونه په شپږو ورځو کښے پیدا کړی دی. او مونږ پورے هیڅ هم نهٔ یو ستړی شوی

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ

پس صبر کوه | په هغه څهٔ چه | دوی ئے وائی | او پاکی بیان کوه | په تعریف سره | دَ خپل رب | وړاندے | دَ راختلو

نو دَ دوئ په خبرو صبر کوه ، او دَ خپل رب حمد او تسبیح لوله دَ نمر ختلو نه وړاندے

الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤٠﴾

دَ نمر نه | او وړاندے | له پریوتلو نه | او دَ شپے په ځینو وختونو کښے | پاکی بیانوه دَ ده | او له سجدے نه پس هم

او دَ نمر ډوبیدلو نه وړاندے ، او په شپه کښے هم دَ هغهٔ تسبیح لوله او دَ مونځونو نه پس هم.

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿٤١﴾ يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ

او واوره | په کومه ورځ چه | آواز ورکړی | آواز کوونکے | له ځائے نزدے نه | په کومه ورځ چه | دوی به واوری

او واوره! په کومه ورځ چه منادی به دَ نزدے نه چغه کړی ، په هغه ورځ چه دوئ ټول به

الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ

زوروره چغه | په حق سره | هم دا | ورځ به وی | دَ (دوباره) وتلو | بیشکه مونږ | ژوندی کوو | او مړهٔ کوو

دغه چغه په یقین سره واوری. هم دغه (دَ قبرونو نه) دَ راوتلو ورځ ده. بیشکه هم مونږ ټول ژوندی کوو او مړهٔ کوو

وَإِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ

او زمونږ طرف ته | واپس راتلل دی | په کومه ورځ به | چه وچوی | زمکه | دَ دوی دَ پاسه | په تندئ

او هرچا به مونږ ته پستنه راګرځی. په کومه ورځ چه زمکه په دوئ باندے وچوی او دوئ به رازغلی

ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ وَمَا أَنْتَ

دا | جمع کول دی | چه په مونږ باندے | آسان دی | مونږ | ښهٔ پوهیږو | په هغه څهٔ | چه دوئ ئے وائی | او نهٔ ئے ته

دغه راغونډول مونږ ته ډیر آسان دی. مونږ ته دَ دوئ خبرے ډیرے ښے معلومے دی او ته په دوئ باندے

عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۚ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿٤٥﴾ ع ٣ ١٧

په دوی باندے | زبردستی کوونکے | پس نصیحت وکړه | په قرآن سره | هغه چا ته چه | ویریږی | زما (دَ عذاب) دَ ګواښ نه

څهٔ جابر (حاکم) خو مقرر نهٔ یئے. نو دَ دے قرآن په ذریعه هغه چا ته سبق ورکوه چه زما دَ عذاب نه ویره کوی.

سُوْرَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (٦٧) | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۀ ذاریات په مکه کښې نازل شو | شروع کوم په نوم د الله چه لوئ مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې ٦٠ آیتونه او ۳ رکوع دي

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ﴿٣﴾

قسم دے په الوزونکو بادونو | چه الوزوی (بخارات) | بیا اوچتوی | بوج (د وریځو) | بیا روانے شی | رو رو

په الوزونکو سیلو بادونو قسم دے ، بیا په بار اوچتونکو وریځو بادونو ، بیا په آرام بهیدونکو کشتو

فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَّاِنَّ الدِّيْنَ

بیا تقسیموی | یو کار (باران) | بیشکه | تاسو سره چه کومه وعده کولے شی | هغه رښتیا ده | او بیشکه | جزا او سزا

بیا د څیزونو په تقسیمونکو فرښتو چه تاسو سره کوم لوظ کیږی هغه بالکل رښتیا دے - او بیشکه د سزا او جزا

لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ

ضرور واقع کیدونکے ده | او قسم په آسمان | چه لارو والا دے | بیشکه تاسو | په یوه خبره کښې

ورځ ضرور راتلونکے ده - او په آسمان باندې قسم دے چه لارے پکښې جوړے دی ، چه تاسو د اختلاف خبرو په چکر کښې

مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ

اختلاف کوونکی یئ | واپس گرځولے شی | له دې نه | هغه څوک چه | گرځولے شوی دے | هلاک شول (بے دلیله) اندازه لګوونکی | چه

پریوتی یئ ، د دې حقیقت نه هم هغه مخ اړوی چه (د ازل نه) محروم ساتلے شوے دے ، هلاک دې شی بے دلیله خبرے کوونکی ، چه د

هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ﴿١١﴾ يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ

هغوئ په غفلت کښې دی | هیروونکی دی | دوی تپوس کوی | چه کله به وی | ورځ | د جزا | په کومه ورځ چه به دوئ

جهالت) په غفلت کښې پراته دی هر څه ترے هیر دی - دا تپوس کوی چه د بدلے ورځ به کله وی ؟ دا به هغه ورځ وی

عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ﴿١٣﴾ ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ

په اور باندې | سوزولے شی | وڅکئ تاسو | (مزه) د خپلے سزا | هم دا دے هغه | د کوم چه تاسو

چه دوئ به په اور باندې سوزولے شی (چه اوس) د خپلے سزا خوند واخلئ - هم دا دے هغه (عذاب) د کوم د پاره

تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذِيْنَ

تنړی کوله | بیشکه پرهیزګاران به | په باغونو کښې | او چینو (کښې وی) | اخستونکی (به وی)

چه تاسو تنړی کوله - بیشکه پرهیزګار خلق به په باغونو او چینو کښې وی ، څه چه د دوئ رب به دوئ

مَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ ﴿١٦﴾ كَانُوْا

د هغه څه | چه ورکړی دی ورته | رب د دوی | بیشکه دوی | وو | له دے نه وړاندې | نیکی کوونکی | وو دوی

له ورکوی هغه به اخلی • بیشکه دا خلق له دے نه وړاندې نیکی کوونکی وو ، دوئ به

قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿١٨﴾

چه لږ به | د شپے | دوی خوب کولو | او په وخت د سحر کښې به | دوئ | بخښنه غوښتله

د شپے ډیر کم اوده کیدل - او د سحر په وخت کښې به ئے (د خپل رب نه) بخښنه غوښتله

وَفِيٓ اَمۡوَالِهِمۡ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالۡمَحۡرُوۡمِ ⑲ وَفِي الۡاَرۡضِ

او د دوی په مالونو کښې به | حق وو | د پاره د سوال کوونکو | او د تنګ دستو | او په زمکه کښې

او د هغوی په مالونو کښې د سوالګرو او د نه غوښتونکو (غریبانانو) برخه مقرر ده. او په دې زمکه کښې

اٰيٰتٌ لِّلۡمُوۡقِنِيۡنَ ⑳ وَفِيٓ اَنۡفُسِكُمۡ ؕ اَفَلَا تُبۡصِرُوۡنَ ㉑

نخښې دي | د پاره د یقین کوونکو | او په خپله ستاسو په ذات کښې | نو آیا نه | ګورئ تاسو په غور سره.

د یقین کوونکو د پاره ډیرې نخښې پرتې دي او ستاسو په خپلو ځانونو کښې هم نو آیا تاسو ته ښکاري نه؟

وَفِي السَّمَآءِ رِزۡقُكُمۡ وَمَا تُوۡعَدُوۡنَ ㉒ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ

او په آسمان کښې دے | رزق ستاسو | او هغه څه | چه تاسو سره ئې وعده کولے شي | پس قسم دے په رب | د آسمان

او بره په آسمان کښې ستاسو روزي هم ده او هغه هم چه تاسو سره ئې لوظ کیږي. نو د آسمان او د زمکې په رب م

وَالۡاَرۡضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثۡلَ مَآ اَنَّكُمۡ تَنۡطِقُوۡنَ ㉓ هَلۡ اَتٰىكَ

او د زمکې | چه بیشکه دا | ربښتیا دے | په شان | د هغه چه تاسو ئې | خبرې کوئ | آیا | راغلې ده تا ته

قسم دے چه څنګه ستاسو ویل برحق ده هغه شان (دجزا د ورځې راتلل) هم برحق دي (لے رسوله!) آیا تا ته د ابراهیم

حَدِيۡثُ ضَيۡفِ اِبۡرٰهِيۡمَ الۡمُكۡرَمِيۡنَ ㉔ اِذۡ دَخَلُوۡا عَلَيۡهِ فَقَالُوۡا

خبره (خبر) | د میلمنو د ابراهیم | چه عزتمن وو | هر کله چه | داخل شول | په ده | پس وئ ویل

د عزتمنو میلمنو خبر (نه دے) را رسیدلے؟ هر کله چه هغه (فرښتې) د ده ته راغلې نو سلام

سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوۡمٌ مُّنۡكَرُوۡنَ ㉕ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهۡلِهٖ

سلام | نو ابراهیم ووئیل | سلام | دا یو ډله ده نا پیژندګلو | بیا هغه (پټ شان) لاړو | خپل کور ته

ئې واچو نو ابراهیم هم ورته سلام وکړو (او په زړه کښې ئې خیال وکړو) دا نا آشنا خلق دي. بیا په تادۍ سره خپل کور ته لاړو او

فَجَآءَ بِعِجۡلٍ سَمِيۡنٍ ㉖ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيۡهِمۡ قَالَ اَلَا تَاۡكُلُوۡنَ ㉗ فَاَوۡجَسَ

بیائې راوړو | یو سخے | څورب | پس هغه ئې ورنږدې کړو دوی ته | ده ووئیل | آیا تاسو نه خورئ؟ | نو ئې محسوس کړله

نو یو څورب سخے ئې راوړو. نو نږدې ئې ورته کیښودو او ورته ئې ووئیل چه تاسو ئې خوراک نه کوئ؟ بیا ئې

مِنۡهُمۡ خِيۡفَةً ؕ قَالُوۡا لَا تَخَفۡ ؕ وَبَشَّرُوۡهُ بِغُلٰمٍ عَلِيۡمٍ ㉘

له دوی نه | ویره | دوی ووئیل | مه ویریږه | او دوی زیرے ورکړو ده ته | د یو هلک | پوهه

ترې نه په زړه کښې ترهه پیدا شوه هغوی ورته ووئیل چه ویره مه کوه او هغوی ابراهیم ته د یو هوښیار هلک زیرے ورکړو

فَاَقۡبَلَتِ امۡرَاَتُهٗ فِيۡ صَرَّةٍ فَصَكَّتۡ وَجۡهَهَا وَقَالَتۡ عَجُوۡزٌ

بیا را مخامخ شوه | د ده ښځه | په یو آواز (د حیرانتیا) سره | نو تس ئې ورکړو | مخ خپل له | او وئې ووئیل | بوډۍ

نو د هغه ښځه په ویینا ویینا رامخامخ شوه، نو تندي له ئې تس ورکړو چه (زه!) د بوډۍ (او د) شنډې

عَقِيۡمٌ ㉙ قَالُوۡا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الۡحَكِيۡمُ الۡعَلِيۡمُ ㉚

شنډه؟ | دوی ووئیل | هم دغه شان | فرمائیلی دي | رب ستا | بیشک دے هم | خاوند د حکمت | پوهه

(به اولاد کیږي)؟ هغوی ورته ووئیل چه هم دغسې ستا رب فرمائیلي دي، هغه د ډیر حکمت او د لوئې علم خاوند دے.

ع ٢٣ / ١٨

وقف لازم